Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА

SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація Svoboda 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Телефони (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036
УНСоюз (201) 451-2200

РІК XCI. Ч. 123. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. П'ЯТНИЦЯ, 29-го ЧЕРВНЯ 1984 — ЦЕНТІВ 25 CENTS — JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JUNE 29, 1984 No. 123. VOL. XCI.

ЗВЕРНЕННЯ

ДО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА В ДІЯСПОРІ

З радістю повідомляємо, що за благословенням ієрархії Українських Церков, Католицької і Православної, та провідних діячів Євангельських громад, в порозумінні з Президією СКВУ, оформився в Ню Йорку 6-го квітня 1984 року Комітет тисячоліття християнства Руси-України для зреалізування Гарвардського проєкту. Гарвардський проєкт включає: монументальні видання корпусу духової спадщини українського народу як в мовах оригіналів (так, як писали наші предки), так і в перекладах на сучасну українську й англійську мови (разом 120 томів); уфундування катедри в Гарвардському університеті для дослідів релігійної думки в Україні, та видання тритомної праці-довідника про церковно-релігійне життя в Україні, — „Тисячоліття українського християнства".

Ці завдання має здійснити з доручення Комітету Український Науковий Інститут Гарвардського університету при співпраці найкращих наукових сил як українських, так і чужих. Здійснення цього завдання вимагає великих грошових засобів.

Тому Комітет звертається до всього українського громадянства — до кожної українки й українця, до кожної української родини, до кожної української установи й організації з проханням щедро жертвувати на цю ціль.

Реалізування Гарвардського проєкту є єдиним способом рятування духових скарбів — надбань нашого народу для нас і для майбутніх поколінь. Це невідкладне завдання гідне нашої генерації, генерації на перехресті від першого до другого тисячоліття. Це завдання гідне всієї української еміграції та кожної людини українського роду поза Україною. Цього завдання не зможуть виконати наші брати й сестри на батьківщині. Їх обкрадають духово: примушують святкувати наш найбільший ювілей як тисячоліття російської церкви.

Отож, у цей грізний час для нашого народу, коли наші вороги загарбують його культурні скарби, понижують його мову й вбивають його душу, станьмо в обороні України й виконаймо почесне завдання, зберігаючи все, що залишили нам наші предки, щоб ці скарби передати нашим нащадкам для духового скріплення в другому українському тисячоліттю.

ЗА КОМІТЕТ ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИСТИЯНСТВА РУСИ-УКРАЇНИ ДЛЯ ЗРЕАЛІЗУВАННЯ ГАРВАРДСЬКОГО ПРОЄКТУ:

Голова — **д-р Степан Ворох**
Секретар — **мгр Іван Хамуляк**
Скарбник — **мгр Володимир Баранецький**
Заступник голови — **мгр Роман Гуглевич**
Пресовий референт — **о.диякон Богдан Тарнавський**

Місія Дж. Джексона була успішною

Гавана, Куба. — Харизматичний (і контроверсійний) негритянський духовник і цьогорічний кандидат на номінацію Демократичної Конвенції на президента Джессі Джексон (він має третє місце — після Мондейла і Гарта), знову здобув велетенську моральну перемогу в його „самодіяльній" і символічній закордонній місії — дводенній поїздці до Куби із запевненням від Фіделя Кастра, який його запросив приїхати і з яким Джексон відбув п'ятигодинну розмову, що 22 заарештованих американці, які сидять в кубинських тюрмах, дістануть волю й приїдуть з Джексоном назад до батьківщини, до ЗСА, вже сьогодні, в четвер, 28-го червня.

Це і було однією з головних цілей „мирової поїздки" Джексона до Куби, куди Джексон прибув у понеділок, 25-го червня, де його сердечно привітав на летовищі сам Фідель Кастро, цим підтверджуючи важливість місії Джексона до Куби. Разом вся шестиденна поїздка включає три країни Центральної Америки і Кубу.

Джексон є тепер найвище поставленим американцем, який бачився в останніх часах з Фіделем Кастром і чи не першим американцем, якому дозволено промовляти на кубинській державній телевізії у Гавані в останніх десятиріччях. Джексон заплянував свою мирову поїздку до Панами, Сальвадору, Куби й марксистської Нікараґуа раніше, ніж до цієї останньої зробив несподівану візиту державний секретар ЗСА Джордж Шулц три тижні тому; але Джексонові довелося відкласти свою подорож до цього тижня з огляду на його участь в кінцевих передвиборчих змаганнях у п'ятьох стейтах, що відбулися 5-го червня, після чого вів Джексон переговори з проводом Демократичної партії, щоб „відібрати" приблизно 400 делегатів, на його думку, „приділених несправедливо Мондейлові", мовляв, на них він, Джексон, має право.

Диспут поміж Джексоном і Демократичною партією ще не вирішений, але успіх цієї „символічної поїздки" до згаданих трьох країн Центральної Америки і Куби є настільки значний, що все це дуже „підбудовує" престиж Джексона в очах не тільки чорних американців, а взагалі всього американського населення, чого не може затьмарити навіть Джексонове приставання з контроверсійним і начебто антисемітсько наставленим Люїсом Фарраканом, чорним релігійним проповідником-„сепаратистом, лідером церкви „Нейшен ов Іслам", який знову виступив з недоречною критикою Ізраїля і юдаїзму перед своїми вірними.

Успіх Джексона у звільненні в'язнів американців у Гавані, хоч більшість з них посаджені за нелеґальне перепачковування або вживання наркотиків — зокрема маріхуани, дуже значний, бо їхнього звільнення безуспішно вимагали ЗСА вже довгенько. Але Джексон має ще один атут: Кастро пообіцяв Джексонові звільнити і політичних в'язнів-кубинців, хоч з цими буде складніша процедура для їхнього приїзду до ЗСА. Коли звільнені американці просто повертаються на батьківщину, то політич-

(Продовження на ст. 4)

Президент Реґен бажає відкриття консуляту в Києві і оголошує „нову програму" контактів із совєтами

Вашінгтон. — Промовляючи у середу, 27-го червня, в Білому Домі до зібраних тут на Конференцію обміну ЗСА — СССР, спонзоровану Смітсонською Інституцією, знавців американсько-совєтських відносин, президент Роналд Реґен запропонував кілька нових ініціятив у продовжуванні або відновленні контактів зі совєтами, хоч в більшості повторив вже давніші пропозиції щодо потреби розмов ЗСА — СССР, або таких контактів, що ще не розвинулися відповідно, хоч були пропоновані раніше.

З найновіших ініціятив Президента було його оголошення, що „дуже швидко" він подасть начерк нового порозуміння про культурний обмін. Він також запропонував, щоб група американців виїхала в подорож до Києва, щоб приготувати ґрунт для відкриття консуляту в Києві, як це було ухвалено у відомому „Генеральному Погодженні про контакти, виміну і співпрацю" з СССР, котре закликало установити американський консулят в Києві, а совєтський консулят в Ню Йорку. Це погодження, як відомо, втратило силу в 1980 році.

Президент також запропонував повторити зустріч у космосі на зразок тієї, що відбулася в 1975 році, коли залоги космічних кораблів, американського Аполло і совєтського „союзу" мали особисту зустріч у космосі.

Поза тим сам виступ Президента з пропозиціями відновити одні зовсім перервані контакти з совєтами, а пожвавити інші — які ледве животіють, як і нові його ініціятиви контактів поміж ЗСА і СССР мали головною метою заспокоїти американців, а особливо европейців в тому, що нема „прірви поміж СССР і ЗСА" і нема такої небезпеки, щоб у повітрі пахло „гарячою" конфронтацією.

Цей примирливий тон президента розпочався вже його відомим виступом 16-го січня, коли Реґен вперше за своєї президентури закликав установити поміж

(Закінчення на стор. 4)

ПЛЯНУЄТЬСЯ ВІДНОВИТИ КУЛЬТУРНУ ВИМІНУ ІЗ СССР

Вашінгтон. — Представники ЗСА і СССР рішили відновити виміну інформацій про охорону довкілля, яких не було вже від 1970 року. Відповідна умова щодо виміни була підписана в понеділок, 25-го червня ц.р. у Мюнхені, де відбувається саме конференція у справі занечищення повітря і зі сторони уряду ЗСА підписав її Віліям Д. Ракелгавз. Ця умова — це перший доказ покращання стосунків поміж ЗСА і СССР і її підписано напередодні промови президента Р. Реґена в Кеннен Інституті для совєтських студій. У ній президент Р. Реґен запропонує культурну виміну з СССР, яка зовсім занепала від часу коли Джиммі Картер зірвав усі зв'язки з СССР на цьому відтинку після совєтської інвазії на Афганістан. Американський уряд також готовий відновити розмови на тему совєтського консуляту в Ню Йорку і американського в Києві, які перервались, після випадку із зістріленням совєтськими джетами пасажирського корейського літака.

Такі зміни в настанові президента Р. Реґена саме тепер, пов'язані із близькими виборами і не признають офіційні чинники.

Рівночасно однак делеґація совєтських пресових кореспондентів, які приїхали на десять днів до ЗСА, відмовилася від зустрічі із державним секретарем Джорджом Шулцом тому, що цей минулого тижня зробив неприємні для СССР завваження про совєтську ролю в міжнародному тероризмі.

Совєтські журналісти, які приїхали на запрошення президента американського товариства видавців щоденників, Річарда Д. Смайсера, відвідають ряд щоденників, телевізійних станцій та Палату Репрезентантів, як також візьмуть участь у конференції американських видавців преси, що відбудеться в дні 4-го липня ц.р. у Прінстон, Н. Дж. Совєтську делеґацію очолює Генрик Боровик, журналіст і драматург, який є також редактором місячника „Театр". Поміж дев'яти інших учасників делеґації немає ні одного українського прізвища, а учасники не репрезентують ні одної української газети.

Вибух амуніції в СССР все ще викликає підозріння на Заході

Вашінгтон. — Вибух амуніції на складі совєтської зброї у місцевості Североморск на північ від Мурманська, що після усіх даних західньої розвідки наступив у місяці травні, викликає ще сьогодні широкі коментарі в американській й іншій вільній пресі та рівночасно аналізу його наслідків. Спершу поголоски про цей випадок, а тепер вже підтверджені факти подають, що випадок трапився не через саботаж, а правдоподібно із-за недбальства совєтських чинників. Після першого вибуху амуніції вогонь захопив інші склади та у ланцуговій реакції вибухи захоплювали один за одним склади зброї. У поборюванні вогню загинуло від 200 до 300 людей, в більшості військових техніків та військового персоналу. Ті, що врятувалися пізніше розповіли про вибух туристам з Заходу і так вістки про випадок дісталися на Захід та були опісля підтверджені Сі-Ай-Ей та електронічними розвідчими апаратами.

Військові американські аналітики оцінюють, що вибух амуніції коштував північну совєтську фльоту, одну із найсильніших в совєтській оборонній системі, велику кількість ракет проти суден і ракет на поверхні та у повітрі і треба буде принаймні шість тижнів інтенсивного транспорту, щоб поповнити знищені запаси. До того часу північна фльота не є достатньо готова до якої-небудь військової акції. Західня розвідка вважає північну совєтську фльоту найбільше небезпечною і в квітні цього року вона відбула свої маневри, які були виїмково великі. Вибух амуніції міг знищити не лише зброю, але і деякі військові кораблі у затоці, але підтвердження того немає, тим більше, що совєтська преса та інші засоби масової інформації не подають ніяких даних про величину катастрофи. Сила північної фльоти залежить у великій мірі від постачання зброї із магазинів у Североморську, а розбудова совєтської фльоти в останніх роках вимагала поширення достави зброї, пального і харчів, які мусять бути зібрані у відповідних магазинах.

Американські знавці совєтських справ сподіваються, що тепер на якийсь час може бути спокійніше на відтинку пересунень альянтської фльоти на Атлантику, бо, як відомо, обороною на цьому відтинку, перед евентуальною атакою совєтської північної фльоти, займаються війська ЗСА, Великобританії, Канади і Норвеґії.

В АМЕРИЦІ

НЕМА ТО ЯК ПРЕЗИДЕНТОВІ робітничої юнії „Тімстерів" в Америці, котрий заробив за один рік „мізерних" 491,055 долярів. Джекі Прессер, з квітня 1983 року наступник відомого і для багатьох „сумнозвісного" Джіммі Гоффи, який таємничо зник без сліду кілька років тому і знавці думають, що його вбили якісь ґанґстери, — не може нарікати на свої заробітки, бо, наприклад, голова всіх зорганізованих робітників президент AFL-CIO Лейн Кіркленд має річно всього 110,000 долярів.

ВИВЧАЮЧИ ЗАНИК ПАМ'ЯТИ, що начебто наступає в людей зі збільшенням віку, тепер учені психологи і лікарі-дослідники прийшли до переконання, що це не зовсім так. Старші люди властиво не втрачають пам'яти, а діється таке хворим, яких може бути навіть до 20 відсотків для вікової групи вище 80 років. Пам'ять чи то пак інтеліґентність старших людей насправді, згідно з думкою визначного психолога Реймонда Кателла, слід розділити на два типи, які називаються відповідно типом „кристаліновим" і „флюїдним". Згідно з цією теорією, кристалінова розумова здібність ніколи не зникає ані не маліє, а навпаки — вона зростає. Ця здібність розуму збільшується зі збільшенням обсягу інформацій і з досвідом у розв'язуванні всіляких задач. Вона, кристалінова інтеліґентність, має до діла з вірним судженням про речі, глибиною вгляду в проблеми і очевидно значно покращується з віком. Натомість „флюїдна розумова здібність", що стосується абстрактного міркування і абстрактних взаємопов'язань, таких, як розв'язування складних математичних формул, питань фізики та інших точних наук, може або устабілізуватися на вже осягненому рівні, або навіть сповільнитися зі збільшенням віку в старшої людини. Інші студії процесів старіння людей доводять, що люди звичайно повільнішають на старші літа, тобто час на їхні реаґування на зовнішні подразники фізично й ментально зростає з віком, — пишеться в інтерв'ю з відомим професором-геронтологом д-ром Робертом Батлером у „Ю. С. Нюз енд Ворлд Ріпорт" з 2-го липня.

Відбулась демонстрація у зв'язку із смертю О. Тихого

Частина демонстрантів перед Індепенденс Голл.

Філядельфія, Па. (Я.Т.). — Філядельфійський Комітет Оборони Прав України влаштував у четвер, дня 21-го червня, протестну маніфестацію, у зв'язку із мученичою смертю у совєтському концтаборі визначного українського політичного в'язня, члена Української Гельсінкської Групи Олекси Тихого. Маніфестація ця відбулася у передполудневих годинах перед Індепенденс Голл, однією з найбільш історичних будівель ЗСА.

Комітет приготовив для цієї протестаційної акції гарний транспарант, багато афішів із відповідними гаслами та кілька тисяч летючок, що їх роздано прохожим на дуже людних вулицях цієї частини Філядельфії.

Завдяки старанням Комітету, протест цей фільмували дві телевізійні станції, 6-та та 3-тя, а два філядельфійські щоденники прислали своїх репортерів.

Наступного дня у філядельфійському щоденнику „Дейлі Ньюз" був ширший репортаж про демонстрацію та про О. Тихого, а газета „Філядельфія Інквайрер" помістила знімку з цього протесту, хоча, мабуть тільки у місцевому виданні часопису. Телевізійні станції промовчали цю демонстрацію, рішили мабуть, що знищення Москвою визначного українського дисидента це справа неважлива.

При цій нагоді варто пригадати, що ще 25-го травня Державний департамент ЗСА повідомив про смерть О. Тихого і подав представникам американської преси і телебачення вичерпуючі дані про варварське переслідування цієї шляхетної людини, але американські засоби масової інформації, з дуже малими виїмками, промовчали цей черговий злочин Москви.

Плянують прогулянку членів УНС на Союзівку

Нюарк, Н. Дж. (А. К.). — Окружний Комітет відділів УНСоюзу в Нюарку влаштовує автобусову прогулянку на відпочинкову оселю УНСоюзу Союзівку в неділю, 29-го липня 1984 року.

Автобус чекатиме на прогульковців в неділю вранці біля парафіяльної школи св. Івана Хрестителя в Нюарку і вирушить в дорогу на Союзівку о годині 8:30 ранку.

На Союзівці матимуть прогульківці обід о годині 1-ій по полудні, а після цього відбудеться спеціяльна програма для прогульківців, щоб цей день на Союзівці був для них цікавий та приємний.

В поворотну дорогу зі Союзівки вирушить автобус о годині 6-ій вечора і прибуде до Нюарку приблизно о годині 8:30 вечора.

Кошт прогулянки для одної особи тільки 20 долярів, що включає переїзд автобусом в обидва кінці, та обід (із податком і „типс").

Окружний Комітет відділів УНС у Нюарку прохає управи повідомити членів свого відділу та їх приятелів про цю нагоду відвідати Союзівку автобусом. Бажаючим взяти участь у прогулянці слід виписати чек чи поштовий переказ у сумі 20 дол. на ім'я головного радного Андрія Кейбіди та вислати на адресу: Andrew Keybida, 19 Rutgers St., Maplewood, N. J. 07040.

Для отримання додаткових інформацій про цю прогулянку слід телефонувати вдень чи ввечорі до А. Кейбіди на число: (201) 762-2827.

На Союзівці розпочався тенісовий табір дівчат і хлопців

Дівоча і хлоп'яча групи на тенісочому таборі.

Союзівка. — Шістдесят сім молодих тенісистів — 38 дівчат і 29 хлопців з різних частин ЗСА, включно з далекою від Союзівки Каліфорнією — є першими передвісниками 31-го літнього сезону цієї мальовничої і притягаючої оселі УНСоюзу, розпочавши 17-ий з черги тенісовий табір в рамках різноманітних літніх програм для молоді, що їх влаштовує тут УНСоюз у співпраці з професійно-кваліфікованими силами української громади.

Тенісовий табір, який почався в неділю 24-го червня і триватиме до вівтірка, 3-го липня, проходить при чудовій літній, сонашній погоді, після того, як недільний дощ і вітер змили і вигнали в океан пригноблюючу парноту.

На програму табору, крім щоденних бігів і руханки та фізичної заправи, складаються теоретичні і практичні лекції цього популярного тепер білого спорту, для учасників, які є поділені на три основні групи — початківці, змагуни середнього і заавансованих рівнів. Вік учасників — від 12 до 18 років життя.

Табором провадять Юрій Савчак і Зенон Снилик, а їм допомагають талановиті українські тенісисти Адріян Кутко, Іван Телюк, Таня і Ліда Савчак, усі „абітурієнти" цієї єдиної української тенісової програми у вільному світі.

Табір закінчиться бенкетом, під час якого будуть роздані нагороди найкращим таборовикам, свідоцтва усім учасникам та трофеї переможцям турнірів.

В суботу, 30-го червня, в день формального відкриття літнього сезону, до тенісового табору долучиться табір для дівчаток у віці від 7 до 11 років життя.

ЗАРОБІТКИ ЛІКАРІВ цього року лишилися на тій самій висоті, що попередньо, — подала АМА, Американська Медична Асоціяція, підрахунок за останній рік, а це означає, що лікарі, як професійна кляса, „постраждала" від інфляції, що хоч і дуже змаліла за часів президентури Реґена, але все ще становить 3-4 відсотки в річному відношенні. Пересічна річна платня американського (і українського) лікаря становить тепер трошки нижче, як 100,000 долярів річно. В деяких теренах Америки лікарські заробітки навіть понизилися на 10-15 відсотків, порівняно з попереднім роком, тоді коли протягом усіх 1970-их років лікарські заробітні платні щороку зростали пересічно на 7.2 відсотка.

У СВІТІ

МАРКСИСТСЬКИЙ УРЯД Анголі заявив, що його спортовці не будуть брати участи в Олімпійських Ігрищах в Лос Анджелесі. Помимо того, що у повідомленні немає ніякого натяку, що Анголя пішла за прикладом СССР, це рішення напевно запало під натиском Москви. До сьогодні 18 держав відмовилися від участи у Олімпіяді.

АҐЕНТСТВО РОЙТЕРСА повідомляє, що в Афганістані знову посилилися бої так в столиці Кабулі, як і в поблизькій частині Паґман. Також повідомляють, що головнокомандуючий повстанськими військами Агмад С. Масуд повернувся до долини Панджір, хоча були поголоски, що його взяли совєтські війська в полон.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР У Філіппінах, Цесар Вірато заперечив перед судом яке-небудь пов'язання уряду із вбивством провідника опозиції Беніно Аквіно. Він заявив, що не знає ніякого члена уряду, який бажав би вбити Б. Аквіна, але не заперечив, що така можливість існує.

УРЯД ЗСА ГОСТРО виступив проти вимоги В'єтнаму впустити до ЗСА дальших втікачів з того терену. Рівночасно однак офіційні чинники заявили, що дозволять на приїзд до ЗСА дальших еміґрантів із В'єтнаму та піднесуть число їх на 1,000 місячно.

ІНДІЙСЬКІ ОФІЦІЙНІ чинники дали доручення замкнути Золотий храм день після того, як його відкрили вперше від трьох тижнів. Ніхто не подав причини того нового зарядження, але думають, що уряд Індії боявся чи війська зуміють вдержати порядок і спокій серед товпи тих, що бажали увійти до святині.

В ІНТЕРВ'Ю ДЛЯ „НЮ ЙОРК ТАЙМС" Шімон Перез, провідник партії праці в Ізраїлі, заявив, що Абба Ебен колишній міністер закордонних справ буде одним із головних провідників політики Ізраїля, коли його партія виграє вибори в липні цього року.

„ЮВІЛЕЙНІ ВІСТІ НТШ"

Разом із сьогоднішнім виданням „Свободи" друкуємо окремою 4-сторінковою вкладкою вже третє з черги видання „Ювілейних Вістей НТШ". Про зміст і оформлення цих „Ювілейних Вістей" подбала Пресова Комісія НТШ.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

„Внутрішня справа"

Дня 1-го серпня 1975 року 35 країн, в тому числі 33 европейські держави плюс Америка і Канада, підписали в Гельсінках „договір безпеки і співпраці". Один із сиґнаторів, Совєтський Союз, погодився на клявзулю у тому договорі, яка зобов'язувала всі ті країни до зберігання у себе прав людини, погодився на „вільний обмін ідей", на право свобідного місця поселення для об'єднання родин. Совєтські правителі згори знали, що тих зобов'язань не дотримають, але їм страшно залежало на тому договорі, який ґарантував ненарушність европейських кордонів, себто, у практиці, леґалізував всі окупаційні виправи СССР, переведені в Европі від закінчення Другої світової війни. Коли ж західні держави у пізніших конференціях, які мали перевірити, чи виконано всі постанови Гельсінського договору, закидали Москві зламання згаданих вгорі клявзуль, головно щодо прав людини, то стрінулися з відповіддю, що це „внутрішня справа" Совєтського Союзу.

Від часу існування СССР, що постав в наслідок переможного збройного походу проти всіх країн, які після упадку царату проголосили свою державну незалежність (першою жертвою була Україна), большевицькі володарі замкнули свої кордони і відмежували свою імперію від зовнішнього світу. Все, що там діється, це „внутрішня справа" тамошнього авторитарного, опертого на поліційному апараті та безперервному індоктринаційному бомбардуванні підчиненого урядові пропаґандивного апарату. Жорстокий режим, який ступає від експерименту до експерименту, від створення страшливих кацетів „ҐУЛаґів" до реалізування теорії про перетворення всіх народів, які живуть в кордонах імперії, в один „радянський народ" із російською мовою і культурою. Все це „внутрішня справа", яка — як усе неприродне і вороже Божим і людським законам, доходить до абсурду і мусить швидше чи пізніше провалитися.

До такого абсурду довели кремлівські володарі засекречуванням усіх своїх злочинних дій. Від перших днів „воюючого комунізму", почерез короткотривалі епізоди, як НЕП і „відлига" за Хрущова, садистична тайна поліція під різними назвами — від ЧеКа до теперішнього КҐБ, виривала і вириває з-посеред родин мільйони чоловіків, жінок і молоді і вивозить їх ген далеко, на примусові роботи, в яких вони гинуть, чи до в'язниць і „психушок". Але у 1980-их роках XX століття неможливо все, що діється в імперії, засекречувати, все окутати тайною і не допускати світу до інтервенції. У „запамороченні від успіхів" большевики роблять злочинні дурниці, які б'ють по них самих, звертаючись до них бумеранґом. Такою злочинною була окупація Афганістану, злочинною помилкою було збиття совєтською ракетою південно-пасажирського літака при чому згинули 260 ні в чому невинуватих чоловіків, жінок і дітей, — такою помилкою була причетність Москви до атентату проти Папи Павла Івана II турецьким терористом Мехметом Аджою, який признався, що фінансувала його болгарська тайна комуністична поліція. Компромітацією був для Москви бойкот Олімпіяди в Америці,бо на 199 держав у світі тільки 10 приєдналися до цього бойкоту. Також врешті цілком немудрою і злочинною історією стала таємнича поведінка совєтських властей із ученим фізиком, лавреатом Нобеля Андреєм Сахаровим. Його критичні завваги на адресу совєтських властей спершу толерували, потім вивезли його з дружиною до міста Ґорькій, врешті схопили вночі і він від травня ц. р. просто зник. Австралійський президент, який, відвідуючи офіційно Москву, запитав Андрея Ґромика, що сталося з Сахаровим - дістав ароґантну відповідь „ніхто нам не буде диктувати, як маємо поводитись супроти Сахарова". В минулому тижні перебував у Москві з офіційними відвідинами президент Франції Франсуа Міттеран. Не сказано в газетах, кого саме він запитував про Сахарова. Але проголошено, що йому сказали те саме: „це внутрішня справа" совєтського уряду. Тільки речник уряду Зам'ятін повторив, що Сахаров „живе і активний".

Справа Сахарова, якого кремлівські володарі хотіли покарати за його критицизм і за його протестаційний голодовий страйк, що йому не дозволять виїхати за кордон лікуватися, ця справа викликала злу кров у всьому культурному світі, який не розуміє, як можна якогось вченого схоплювати і тримати в ізоляції, без повідомлення про це його дружини і загалу громадян.

Якщо покажеться, що правдивими були поголоски, що Сахаров помер, то це буде страшна поразка Москви: у всьому культурному світі буде обурення, яке ще більше відізолює совєтську імперію. Нікого, хто обдарований звичайним „хлопським розумом", не може переконати арґумент, що це „внутрішня справа" СССР.

Омелян Пріцак

ЩО ТАКЕ „ГАРВАРДСЬКИЙ" ПРОЄКТ?

Як людина, так і нація може жити повним життям тільки тоді, коли має духовий корм, цебто свідомість себе та пам'ять свого минулого.

У намаганні забезпечити українцям діяспори збереження своєї духовної ідентичности постав „Гарвардський проєкт", який має такі три елементи.

Перший — це створення постійної, вивінованої катедри української релігійної думки при Теологічній Школі Гарвардського Університету. Катедру буде займати вчений, який буде паралельно вивчати всі здобутки української релігійної думки без огляду на конфесію її творців і тим самим посилювати духово українські Церкви і громадянство спеціяльно у час духовної кризи, як, наприклад, у нашу епоху.

Катедра української релігійної думки не буде сиротиною у чужому оточенні: вона тісно співпрацюватиме з катедрами української історії, української філології, української літератури та з Українським Науковим Інститутом, будучи свого роду об'єднуючим спільним знаменником для інтелектуального життя Українського Гарварду.

Другий елемент Гарвардського проєкту — це ґігантський плян зревіндикувати для української нації твори їх генія — видати у трьох серіях корпус української творчости від самих початків до появи „Енеїди" Котляревського у 1978 році, то є української досекулярної творчости.

Через різні обставини ми занедбали цю основу-основ. Тепер на наших очах із типічною своєю безличністю, окупант України взявся систематично ліквідувати українську національну пам'ять та присвоює собі величаву українську творчість до кінця XVIII сторіччя. Так зване „тисячоп'ятсотліття Києва" (очевидно російського!) у 1982 році закінчилося остаточною ліквідацією української історії до 1917 року. Вона тепер називається „отчественною" і продукується виключно російською мовою.

Майже всі наші твори до кінця XVIII ст., включно з Галицько-волинським літописом, творами Івана Вишенського, Мелетія Смотрицького і т. д., стали тепер частиною російської літератури. У заплянованому останньо „Науковою думкою" в Києві виданні корпусу української літератури у 80-тих роках, із яких 40 має обіймати твори писані до 1917 року, а інших 40 творів після 1917 року, для всієї великої української літератури від XI до XVIII століть, призначено тільки два невеликі томики — окрушини із вкраденого стола.

Твори культури належать не тим, хто їх закопує — як у притчі Христа — а тим, що їх вміють цінувати, хто їх видає, студіює і тим самим робить їх живою частиною своєї структури мислення. Тільки в такий спосіб постає культурна тривалість і єднання людей різних епох в одне тіло вічної нації.

Корпус української творчости до 1798 року, заплянований в УНІҐУ, буде обіймати 40 великих томів (поміж 600-800 сторінок). Там будуть включені усі ориґінальні твори, княжі і козацькі літописи, „Слово о полку Ігоря", полемічна література, твори бароккових поетів, філософічні трактати професорів Києво-Могилянської Академії та Григорія Сковороди, Діарії та щоденники наших діячів, листи Б. Хмельницького і т. д. Корпус виходитиме у трьох серіях: 40 томів у мовах ориґіналу (церковно-слов'янській, старо-і-середньо-українській, польській та латинській), 40 томів в англомовному перекладі та 40 томів в українському перекладі. В такий спосіб українська духова спадщина буде зревіндикована і стане доступною, як для українців, так і для усього культурного світу.

Третя складова частина Гарвардського проєкту — це збірна ювілейна праця — трьохтомник довідкового характеру п. назвою „Тисячоліття українського християнства (разом понад 1,500 стр.), том 1-ий обійматиме історію, том 2-ий — духові підстави, а том 3-ій — зовнішні форми.

Твір буде виданий в українській мові та буде перекладений на вісім головних мов української діяспори: англійську, французьку, італійську, еспанську, португальську, німецьку, польську та російську.

Як у випадку корпусу, до співпраці будуть притягнені найкращі сили як свої,так і чужі.

Крім цього Гарвард (УНІ ҐУ) підготовляє на ювілейні роки дві наукові конференції, присвячені тисячоліттю українського християнства, одну міжнародну і одну в Америці.

Як початок фінансування міжнародної конференції — Блаженніший Патріярх Йосиф передав із свого особистого фонду 30,000 долярів, які зберігаються на спеціяльному конті у Філядельфії.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Враження з другої посмертної виставки М. Неділка

Воно дійсно шкода, що зразки творчости такого визначного мистця і блискучого кольориста, як Микола Неділко, не попали, до щойно виданого, репрезентативного, енциклопедичного підручника про наше сучасне мистецтво, „Книги творчости українських мистців поза батьківщиною" під редакцією сеньйора-мистця Петра Мегика у Філядельфії. Проте в більшій мірі запобігає цьому недомаганню, майже рівночасно видана, знаменита монографія про Неділка. За старанням автора вступного слова до монографії, мистця Богдана Певного та Ярослава Вижницького, який тут і там на пошкоджених картинах мусів покласти і мазок пензля, під фірмою Української Вільної Академії Наук у ЗСА, видано в Ню Йорку книжку з гарними ілюстраціями-світлинами картин неживучого вже мистця. Оця монографія, це безумовно одна з найкращих книг про наших визначних мистців і вона тільки в деякій, незначній мірі поступається перед монографією Г. Мазепи.

Власне це дуже гарно склалося, що вже на самому відкритті Неділкової, другої посмертної виставки, 20-го травня ц. р., у ґалерії ОМУА, що її відкрив М. Черешньовський, а багато праці при її оформленні вклав ще й мистець Б. Савчук, можна було, крім картин, подивляти і набути, довгоочікувану монографію. На виставці була присутня дружина — вдова Оксана Неділко, а про життя мистця сказав дещо ред. І. Кедрин.

Сама виставка, хоч і складалася із решти залишених, деяких може і не наймiцніших творів — чинила на глядачів в цілому глибоке враження своєрідною веселковою одноразовістю. Кожен бо здавав собі справу з того, що Неділко відійшов і — на жаль — не створить уже жадної картини. А ориґінальна, буйна полум'яність його кольориту не мала в нас ані перед ним, ані по ньому інших подібних представників. Очевидно це не значить, що в нас немає інших кольористів. У нас вони, слава Богу, є–тільки Неділко, як стилем так і барвистістю своєю різнився від них. І хоча з виставлених творів тільки репродукція однієї картини ввійшла до монографії мистця, приємно було з книжкою в руках порівнювати розвій автора в бігу років, стверджувати потугу його мистецької наснаги і вислід праці всього часу. Коли ж на виставці, як зрештою і на всякій іншій, були деякі слабші картини мистця, то прецікаве і досить рідкісне явище можна було помітити в розмові чи в виміні думок з мистецько вповні грамотними глядачами чи навіть іншими мистцями, щодо особистого підбору індивідуального уподобання і вкінці ставлення на перше місце однієї чи і двох картин виставки. Бо, мабуть, тому, що кольорит Неділка такий панівний, багатий у різноманітність і непередбаченість його застосування автором, на кожному кроці чаїлась несподіванка, що картину, яку той чи інший глядач відсував набік, бо вона не була в його смаку, чи стилі, третій або аж навіть десятий уважав її за число один свого вибору. Коли, скажімо, частина глядачів не бачила принади в представленні рожевих гір, червоних пнів беріз, фіолетової води чи різкої синяви неба киненої ультрамарином, то інша частина гостей чи тільки дехто особисто, якраз любувався заграванням тих барв у працях Неділка. Наприклад, картина „Синє дерево", на ділі, темносинє небо, бо дерево зовсім не синє, у своєму експресіоністичному відлунні, при якому більшість учасників виставки навіть не затримувалися, було точкою насолоди для інших. „Галузка з яблуками" зовсім не в індивідуальному стилі Неділка, знаходила своїх завзятих звеличників. Таке ж було і з „Яблунею у квіту". Рідко коли можна було теж доцільно примінити відому латинську приповідку de gustibus non disputandum est (про смаки не можна сперечатись), як при цій виставці Неділка.

Однак все таки треба вважати, що квіти мусіли завжди буяти в душі нашого мистця, вони бо були і панівним елементом цієї виставки. Навіть, як він і не докінчив, правдоподібно, своїх „Соняшників", усі оті „Квіти", „Квіти у фляконі", особливо зеленому, „Тюльпани", „Ґлядіолі" і „Півонії" пашіли циноброво-оранжево-жовтою жагою і приводили глядача в кращий настрій. А вже хоч не у власному стилі „Фльор де Італія" (може „Фіор"?), було хіба особливою прикрасою виставки (шкода, що твір цей не попав до монографії). Своєю незвичайною і рішучою яскравістю блакитно-жовтого характеру, картина ця радше експресіоністичного стилю, подивугідною гармонійною стонованістю приманювала до себе; кинена вангоґівськими штрихами, напів абстрактна, бож квіти у виді гострокінчастих пелюстків, могли б бути теж експльодуючими, празничними вогнями-феєрверками на синьому тлі неба, вона таки чарувала.

Численніші від квітів були тут Неділкові краєвиди. Було дещо і з мертвої природи, наприклад, переконливі „Яблука", що мимохіть нагадували Сезана. І коли в мистцевих квітках можна було знайти ще відгомін імпресіонізму, то краєвиди були своїм характером пов'язані радше з експресіоністичним, а навіть фомістичним наснаженням.

(Продовження на ст. 4)

РЕҐЕН У БОРОТЬБІ ІЗ ЗЛОЧИННІСТЮ

(Л. Мойсеєва).—Роналд Реґен підніс нову справу як виборче гасло в цьогорічних президентських виборах — значний спад кількости великих злочинів, що помітний протягом вже двох років один за одним, чого не бувало вже від 1950-их років. Цей факт він уважає заслугою якраз його президентури. Реґен, виступаючи в Гартфорді, Конн., на річній Конвенції Крайової Асоціяції шерифів у середу, 20-го червня, висунув гасло — рішучої боротьби зі злочинністю, і закинув демократам, що вони „дуже м'які" по відношенню до злочинів. Він теж казав, що „роки ліберального потурання" злочинцям повинні скінчитися і мусять припинитися „псевдо-інтелектуальні перепрошування" злочинців з боку цих лібералів. Говорив Президент до дуже прихильної йому авдиторії тих, які пильнують порядок і закон — до поліціянтів.

Не обминув у своєму гострому критицизмі президент Реґен також „ліберальних провідників" у Палаті Репрезентантів, яка, як відомо, є під владою демократичної більшости, і закинув їм, що вони поставили „загату" його законодавству проти злочинности, його конкретним пропозиціям ввести зміни в кримінальне право країни.

Перед цим виступом у Гартфорді того самого дня Президент промовляв до випускників однієї середньої школи в стейті Ню Джерзі і сказав їм, що він підтримує законодавство про підвищення віку для дозволу молодим людям купувати напої з алькоголем з 19-го до 21-го року життя. Реґен навіть заповів, що ті стейти, які такого закону в себе не введуть, ризикуватимуть втратою федеральних фондів, які Уряд з Вашінґтону приділює стейтам для направи і прокладання шосейних доріг та будови мостів.

Виступи проти злочинства свідчать про те, що Роналд Реґен хоче запевнити собі голоси „середньої Америки", тобто робітників, що носять „сині ковнірці", та незалежних виборців, бо він знає, що „псевдоінтелектуали", традиційно дуже ліберальні, за нього не голосуватимуть. Якраз „сині комірці" та незалежні перехилили терези виборів у Реґенову користь у виборах 1980 року, хоч тоді Реґенові допомогли також розчаровані Джіммі Картером (через його брата Віллі, „антисеміта" мовляв, бо він мав проарабські симпатії) жидівські виборці. Цього року ці виборці в більшості висловлюються за кандидатурою Волтера Мондейла, тим більше, що Мондейл обіцяє у догоду американцям жидівського роду відразу перенести столицю Ізраїля з Тель Авіву до Єрусалиму, а президент Реґен такої обіцянки жидівським виборцям,впливовим в Америці, не дав, щоб не зраджувати собі арабські поміркованi країни.

Від закиду Реґена про поблажливість лібералів до злочинности бороняться демократичні законодавці з Палати Репрезентантів тим що, мовляв, Реґен даремно собі приписує кредит за зменшення злочинности, бо причиною такого зменшення є те, що сеґмент населення, який складають молоді американці (такі люди звичайно поповнюють найбільше злочинів), тепер відносно змалів у порівнянні з іншими віковими групами населення, і тому стопа злочинности також спадає. Ці ж лібералі не забувають із сарказмом натякати, що ось такий-сякий Ніксон також мав виборчим гаслом у 1978 році боротьбу з вуличною злочинністю, а що — кажуть вони — „робив сам?" Це, звичайно, демагогія, але вона розрахована на те, щоб можна було якимсь уявним „Вотерґейтом" настрашити виборців це голосувати на Реґена. Сьогодні всі центри опитування населення подають, що Реґен все ще дуже популярний в Америці і що він напевно виграв би вибори „лявінною пермогою", якщо б вони відбувалися сьогодні. І лише якась кризова економічна ситуація а ля нафтове ембарґо 1973 року, або катастрофа на зразок іранського схоплення американської амбасади і закладників у Теграні пару років тому, чи щось подібне змогло б настільки вплинути на виборців, що вони відкинулися б від свого улюбленого Президента і відмовили йому привілей керувати країною і ними ще другу каденцію, тобто до року 1988-го. Але такої катастрофи, дяка Богові, нема на овиді тепер, тож демократам треба викочувати проти Реґена все нові й потужніші виборчі „гармати".

ПРЕЗИДЕНТ РЕҐЕН *лише тиждень тому оголосив у одній школі в стейті Ню Джерзі, що він підпише негайно і з охотою законопроєкт про підвищення „мінімального віку" для пиття алькоголю з 19-ти років життя до 21-го року, а вже у вівторок, 26-го червня, американський Сенат, ідучи слідами Палати Репрезентантів, ухвалив таке законодавство, і то голосами 81 до 16-ти, поспішаючи з цією ухвалою, як мало з якою іншою. Згідно з цим законопроєктом порушники закону про заборону їхати автом, якщо водій впився, каратимуться за першим разом відібранням шоферського дозволу їхати автом на строк 90 ти днів, а додатково такому порушникові пропонуватимуть або два дні в'язниці, або 100 годин добровільної праці для суспільства. Для подвійного правопорушника кара становитиме один рік відібрання дозволу на їзду автом і 10 днів в'язниці, а для порушника втретє готується кара — відібрання дозволу керування автом протягом трьох років і 120 днів тюрми. Також ті стейти, які не ухвалять такого законодавства в себе, будуть позбавлені федеральних фондів у розмірі 10 відсотків, призначених Урядом з федеральних фондів на транспортацію в даному стейті, і навпаки — стейти, які охоче й з власної спонуки самі повводять у себе реґулювання, щоб не допустити за керівниці авт п'яних водіїв, дістануть „бонус" — збільшення на 5 відсотків призначених фондів з Уряду у Вашінгтоні на дороги й мости.*

Михайло Кучер

ОБГОРІЛЕ СЕРЦЕ

(З приводу сороkліття трагічної смерти Ольжича)

„Нестерпимо сліпучою буде остання хвилина
Обгорілому серцю, що прагло солодкого чуда".

Із збірки Ольжича „Підзамче"

Свідомість українського народу і його бажання — бути сконденсувалися у таких постаттях української літератури, як Тарас Шевченко, Леся Українка та Іван Франко. Це були межеві вежі, прикордонної фортеці політичного українства, які перетворили етнографічну масу українського народу у політичний масив. А сам Ольжич сказав про них, що „це прояв у літературі прагнення нації до вільного життя". Вони ціле своє життя виразно бачили перед собою „гору круту крем'яную", на яку несли „камінь важкий" обов'язку. Несли, як люди, яким по-людськи було тяжко, але які все таки безупинно йшли вперед.

Родились покоління, жили, розвивались і зникали. Але народ існував, завжди в найтяжчу добу його існування знаходився хтось, хто підхоплював смолоскип бажання народу бути і ніс його серед страшної темряви років неволі. Таким носієм у час перед Другою світовою війною і під час неї був Ольжич.

Українське суспільство, розсіяне по чужині, задихане від чужого, невластивого собі ритму, півоглухле від грому чужих машин і з бажанням пристосуватися до чужого оточення, ще довго потребуватиме тих, хто будитиме його від летаргу чужими і нагадуватиме про батьківщину.

Ольжич усією своєю істотою, творчістю та політичною діяльністю не був еміґрантом. Він, покинувши спокійний куток чужої землі, рухався фізично і не фізично у напрямі небезпеки, у напрямку своєї землі. Той хто рухався у протилежному напрямку, від небезпеки, від своєї землі, на асфальт чужих вулиць і чужих держав, часто без усякого ідеологічного баґажу крім клунків з унрівським „майном", ніколи не може зустрітися з Ольжичем, як не можуть зустрітися ніколи тіла, що рухаються у різних площах і в різних напрямках.

Ольжич вірив у чудо, хотів чуда. Він вірив, а віра також потребує мужности. Віра також потребує волі, коли людина знайдеться „в ямі левів". Але — це не віра політичного веґетування, яка боїться зійти з теплої печі вигідного добробуту із скритою думкою-бажанням: якось то обійдеться без мене. Віра в чудо, віра взагалі штовхнула Ольжича в „яму левів". І знову віра спасла Ольжича, бо дала йому те, що дається небагатьом — вмерти не каючись.

Голгота Ольжича — це етап на шляху до Воскресення, це жертва за викуплення тих своїх, які не відають, що творять.

У Гоголя Тарас Бульба, вбиваючи Андрія, вбивав не так сина, як зрадника. А коли Остап конав від польського катування, то вигукнув: „чуєш, батьку?". І батько Тарас не побоявся серед чужого оточення відповісти: „Чую!" Він знав, що мусить відповісти. Коли помирав Ольжич, то вже не було кому гукнути. Всі побратими Ольжича були в нерівному бою з ворогом. Помираючи, Тарас керував боєм. Ольжич, помираючи від німецького катування, серед агонії ночі, також вигукнув: „Чи чуєте?". Але, чи почули ми?

„Солодке чудо" Ольжича — це не особисте щастя, не особисте спасіння і не особиста безпека. „Солодке чудо" Ольжича — вільна Україна.

Горіло та не згоріло серце Ольжича. І жар того полум'я під страшним попелом байдужости наших днів буде ще довго жевріти серед нашого присмерку.

Ольжич знав прекрасне, розумів його і вмів передати:

Голубіє земля, оповита прозорим серпанком,
Хвилі кидає в берег море важке і зелене.

Прекрасний ідилічний образ продовжується:

На обличчя і груди людини лягає небо,
Небо в білих хмаринках, що тихо чекає слова.

Він також хоче краплиночку щастя:

Тут спинити ходу на землі, що пухка і прекрасна,
Окопатися білою хатою проти долини.

Спинити ходу, але не стати назавжди, бо ще не час, бо:

Дні, що прийдуть, дні, що йдуть лункі,
Розритим небом, згубою експльозій,
знищать „білу хатку проти долини".

Голубіє земля і голубіє Україна Ольжича, багата і чудова:

— Достигло літо, налилося жито,
І звідусіль ідуть, чужі женці.

Та не зжали жита чужі женці:

Жива ще Мати! Шабля у руці,
І спіле жито копитами збито.

Краще так, ніж його має спожити ворог:

І ще раз мовить хижо і охоче
Крива козацьких вартівниця прав.

Оксана Лятуринська вже по смерті Ольжича писала:

А що ж то там, що ж діється в Отчизні?
На згадку в грудях запирає дух
Святкує ворог поминки, криваві тризни,
І переможний реґіт ще не вщух.

Проблема „другої батьківщини", сама думка про неї немислима для Ольжича також. Еміґрація — тимчасове перебування, і при першій можливості Ольжич іде туди, де ворог готується святкувати „криваві тризни".

Лятуринська з приводу того святого неспокою пише: „Усе пригадуєш ти щось насмерть забуте, лишивши й хліб, і мед" — здобутки еміґрації.

(Закінчення буде)

КОМУНІКАТ

Оцим подаємо до загального відома української спільноти в діяспорі, що, майже по півторарічній підготовці, заходом Українського Бібліотечного Товариства в Торонто, створено Видавничий Комітет Історії України, який поставив собі за ціль видати історію України українською і англійською мовами. Видавничий Комітет очолив проф. Іван Тесля при співучасті членів Управи — д-ра Юрія Ґерича, д-р Олександри Копач, д-ра Богдана Запутовича та мгра Карпа Микитчука.

Твір цей має послужити сконденсованим джерелом інформації про історію українського народу від найдавніших часів по сьогоднішний день, беручи до уваги нові відкриття за останніх 50 літ. Твір запляно-ваний в одному томі,600 стордруку, крім мап, ілюстрацій, бібліографії, приміток та індексу. Береться до уваги, що може зайти потреба поширення твору, що станеться, коли цього вимагатиме об'єм матеріялу. Твір призначений для студентів університетів, вищих кляс середніх шкіл і всіх, хто цікавиться історією та проблемами українського народу. Твір має бути написаний з точки погляду українського, так, як історії всіх культурних народів є написані з точки їхнього погляду. Перед відданням до друку ввесь матеріял перевірять фахівці й продискутують. Оформленням і написанням твору займається редакційна колеґія, у склад якої входять: проф. Іван Тесля, проф. Юрій Книш, університет у Вінніпеґу,проф. Ігор Каменецький, Центральний Мишиґенський університет; д-р Богдан Корчмарик, д-р Валентин Мороз, УВУ. Редакційна колеґія буде поширена в міру вимоги розподілу опрацювання поодиноких періодів чи частин періодів історії України.

Протягом яких 20 літ відчувається брак на книжковому ринку усучасненої історії України, яку можна було б запропонувати англомовному читачеві, українського чи неукраїнського походження. Щоб заповнити цю прогалину у видавничій діяльності української діяспори й відтяжити вже існуючі видавництва при наукових установах, Видавничий Комітет при У.Б.Т. взяв на себе обов'язок допомогти появі згаданого твору, який вже довгий час очікує українська спільнота, а передусім діячі в ділянці англо-українських зв'язків. Цю недостачу модерної історії України часто підкреслюється у нашій пресі протягом останніх двадцяти літ.

Видавничий Комітет очікує від української спільноти, передусім від тих усіх, хто розуміє важливість справи, матеріяльної і моральної піддержки в реалізації проєкту. Комітет здає собі справу з труднощів, які пов'язані з виданням запроєктованої праці. Одначе, вірить також, що є багато свідомих членів української спільноти, які розуміють конечність видання запроєктованої історії України. Така історія — це імператив нашого часу.

Всі датки на цю ціль можна відтягати від податку, бо Видавничий Комітет одержав дозвіл від податкового уряду на цього роду полегшу для жертводавців. Створено особливий фонд при У.Б.Т., призначений тільки на видання історії України, рахунок якого є контрольований трьома членами Видавничого Комітету, як також податковим урядом. Чеки на історію України просимо виписувати на: Toronto Ukrainian Library Ass'n, Publishing Fund of the History of Ukraine, і пересилати їх на адресу У.Б.Т.: Toronto Ukrainian Library Association, P.O. Box 381 Station A, Willowdale, Ontario, M2N 5S9, Canada, або на адресу Видавничого Комітету: Publishing Committee of the History of Ukraine, 337 Vaughan Road, Toronto, Ontario, M6C 2N5, Canada.

Всі датки на цю ціль будуть оголошені в пресі, а жертводавці одержать відповідні посвідчення, які можна буде долучувати до податкових зізнань.

За В.К.І.У.

д-р Іван Тесля, голова — д-р Богдан Запутович, секретар

10-ий Український Фестиваль в Голмделі

Трентон, Н. Дж. (юко).— В суботу, 16-го червня ц. р., в Ґарден Стейт Артс Центрі у Голмделі, Н. Дж., відбувся десятий з черги ювілейний Український Фестиваль. Організуванням цієї імпрези, як і минулими роками, займався окремий Фестивальний комітет під головуванням Квітки Семанишин. Гарна, соняшна (не заґаряча й не заволога) погода, неначе в подарунку українцям, сприяла цього року біля 14,000 співучасникам, здебільша українській молоді, старшим громадянам та численним американцям з губернатором стейту Ню Джерзи Томасом Г. Кейном у проводі.

Програма фестивалю, як і минулими роками, була багата та різноманітна. Починаючи від ранніх спортових змагань, пополудневих попісів танцювальних і музичних ансамблів молоді, почерез виставки мистецьких картин, різьби, кераміки, вишивок, книжкових і пресових видань, ґрамофонних платівок і магнітофонних касет, ювелірних виробів, прикрас тощо, обильних з різноманітною їжою й напитками столів під розлогими і вигідними шатрами, аж до вечірного концерту з вибагливою мистецькою програмою включно.

У спортових змаганнях, що почалися в 11-ій год. ранку, брали участь: футбольні дружини „Чорноморської Січі" з Нюарку й УСК з Ню Йорку та членки „Ч. Січі" і спортового клюбу „Мейплс" зі Савт Оранж у відбиванці.

На відкритій площі від 2-ої год. по полудні пописувалися танцювальні групи „Чайка" з Йонкерсу, „Лиман" з Пассейку. Їм до танців та глядачам до слуху пригравала оркестра „Хлопці зі Львова". Крім цих виступів, був ще квартет, що виконав сучасні релігійні пісні з України, та танцювальна група малят (від 5-річних починаючих) з Фреш Медовс.

Серед образотворчих виставок вирізнялися колекція картин Ірини Ваньчицької з Філядельфії, оригінальні праці малярки Володимири Васічко зі Савт Орендж, Віталія Литвина та молодого надійного мистця Ґреґа Гивела з Гиллсайду, Н. Дж.

Окрему увагу звертали до себе станки (організації Американці в Обороні Людських Прав в Україні), при якому збирали підписи (і гроші) на акцію висилки листів до американських законодавців, а їм допомагала українська красуня Уліта Ольшанівська—Мелиса Меннінґ, колишня „Міс Союзівка", краля „Балю Преси" і „Міс Ню Йорк" в „Міс Америка" контесті 1983-84 року, яка, крім чарівного усміху на гарному личку, обдаровувала відвідувачів власноручними підписами на своїй фотознімці; та стіл Крайового Всегромадського Комітету Протесту проти російщення України, де невсипущий Євген Стахів („Макольондра") разом зі своїми помічниками продавав жетони (за одного доляра) з написом „У 20-річчя пам'ятника Т. Шевченка у Вашінґтоні".

У концертовій програмі, що розпочалася в 7.30 год. вечора і тривала до 10-ої години ночі, після американського гимну і коротких привітальних слів Джудит Г. Станлі, голови Управління шляхів сполучення стейту, та Квітки Семанишин, голови Фестивального комітету, бадьорими словами привітав авдиторію губернатор Томас Г. Кейн, якого зодітого в українську вишивану сорочку в товаристві малих дітей в українських одягах вітали бурхливими оплесками глядачі і виконавці програми.

Після формального відкриття черґувалися поодинокі точки мистецької частини вечора: танцювальний ансамбль „Україна" з Чикаґо, під проводом хореографа Євгена Литвинова і під звуки українських мелодій з грамофонних платівок насолоджував глядачів спершу традиційним, граціозним „Вітальним хороводом"; згодом хореографічною інтерпретацією „Українського весілля", „Ляльками", „Шевчиками" і на закінчення безсмертним бравурним „Гопаком".

Меццо-сопрано Ганна Колесник з Торонто проспівала низку українських пісень при супроводі піяністки Ірини Фабрики. Мішаний хор „Думка" з Ню Йорку під диригентурою Семена Комірного, у фортепіяновому супроводі Тетяни Потюшко, пописувався арією з опери Миколи Лисенка „Утоплена", „Пливи, віночку" І. Шамо – Д. Луценка й хором із опери Андрія Гнатишина „Олена" з сольо Марти Кокольської-Мусійчук. Музично-вокальне тріо „Зоря" (Галя Левунь, Маркіян Левунь, Євген Свитник) з Чикаго виконало декілька українських мелодій в стилі „рок"; український народний ансамбль „Гуслі" з Вінніпеґу, під мистецьким керівництвом Томи Собкова, під звуки власної оркестри (бандури, сопілки, цимбали акордеон і бубни), співав без дириґента, низку українських народних, козацьких, стрілецьких і упівських пісень.

На закінчення концерту Ярослав Семчишин, який, як у минулих роках, так і цим разом, був добрим заповідачем всієї програми, могутнім басом проспівав елеґійну пісню під звуки оркестри „Гуслі" й „Зорі" та при співучасті усіх виконавців, співаків „Думки", „Зорі" й „Гусел" і речитативом закінчив програму словами: „Україна була, є й буде! Український народ не може пропасти, маючи таких бравих і талановитих нащадків, хлопців і дівчат, що приїхали сюди, на Фестиваль, з далекого Вінніпеґу, Торонто й Чикаго, щоб запрезентували нам всім справжнє мистецтво, неоцінені скарби нашої батьківщини!"

Могутнім українським славнем „Ще не вмерла Україна", що його проспівали усі присутні на сцені і в авдиторії, закінчено цей 10-ий ювілейний Український Фестиваль, що як ніякі інші подібні імпрези на сході ЗСА, завдяки своїм невтомним організаторам, здобув собі заслужене першенство.

Після фестивалю була ще й товариська зустріч і танцювальна забава в Рамада Інн у Конвенційному центрі в Ню Бранзвик, де молоді й охочі до танцю під звуки оркестр „Гуслі", „Хлопці зі львова" і „Зоря" забавлялися до світанку.

Усім, хто трудився для підготовки і переведення в життя цієї імпрези—честь і слава! З нетерпеливістю чекатимемо черґового Фестивалю у 1985 році!

Малярська виставка Ірини Гомотюк-Зєлик

Немає тижня, а краще кажучи, кінця тижня — суботи й неділі, щоб у Чикаґо не було якихсь імпрез. Не раз здається, що замало є субот і неділь, щоб задовольнити всіх. Правда, не всі імпрези притягають багато глядачів; деякі відбуваються у вузьких колах однодумців чи симпатиків; інші притягають велике число глядачів чи слухачів.

Популярними, проте, стали малярські виставки не тільки місцевих, але і „закордонних" наших мистців. Кожна така виставка притягає багато любителів мистецтва. Ціль таких виставок подвійна: чикаґська громада — любителі мистецтва, мають змогу познайомитись із „закордонними" мистцями, а організація, що цю виставку влаштовує, може придбати деякі фонди для своєї, звичайно харитативної, діяльности.

Відомою на чикаґському терені організацією, що влаштовує цікаві й успішні мистецькі виставки, є 12-ий Відділ Українського Золотого Хреста, що провадить велику допомогову акцію для потребуючих наших земляків. Варто буде колись видати окремою публікацією численні листи подяки від тих, що з такої помочі скористали.

Кожна виставка має стандартну процедуру. Провід Організації нав'язує контакт з мистцем, інформує його про Чикаґо, бере на себе полагодження всіх адміністративних справ, друкує афіші, ширить рекляму, головно шляхом україномовних радіопередач, а також підшукує доповідача, який представив би зібраним під час відкриття мистця.

Дванадцятий Відділ УЗХ є в тому щасливому положенні, що в особі Остапа Гарасовського має дуже доброго імпресаріо таких імпрез, а його дружина Іванка є незаступимою касиркою Відділу.

Остап Гарасовський має знайомства в мистецькому світі, тому в Чикаґо він — рушійна сила при влаштовуванні вистав. Він уміє гарно та естетично розмістити картини, притримуючись певної тематичної однорідности. З приємністю треба підчеркнути, що всі членкині по своїй спромозі допомагають, щоб імпреза-виставка пройшла з успіхом. В днях 4-го, 5-го і 6-го травня цього року завітала до нас із сходу, з Коннектикат, відома на сході мисткиня Ірина Гомотюк-Зєлик, яка привезла сюди коло 60-ти олійних картин.

Наша мисткиня має за собою вісім успішних індивідуальних виставок. Вона студіювала в Менор коледжі у Філядельфії і в університеті в Коннектикат, а доповнювала свої студії у мистця Михайла Мороза, вплив якого можна помітити на деяких творах, головно на краєвидах із Гантерських гір. Було б, звичайно, помилкою уважати, що мисткиня сліпо наслідує Мороза, навпаки — вона витворює свій власний стиль, головно у підборі барв у краєвидах, так що в скорому часі, на мою думку, буде можна безпомилково пізнавати її твори, не дивлячись на підпис.

Виставку відкрила в домі сеньйорів працьовита голова 12-го Відділу УЗХ Ореста Яримович, вітаючи мисткиню і її мужа та численно зібраних гостей. Слово про мисткиню виголосив Остап Гарасовський. Як є вже в традиції 12-го Відділу УЗХ, доповідач, подавши основні інформації про мисткиню, не старався тримати увагу присутніх якоюсь спеціяльною аналізою творчости — чи окремих образів, а радше торкнувся актуальних мистецьких тем. Він порушив дуже цікаву тему колекціонерства мистецьких творів. У державних народів є великі музеї образотворчого мистецтва; багато визначних громадян мають свої приватні збірки. У нас також були колекціонери-меценати, як наприклад, гетьман Іван Мазепа чи Слуга Божий Митрополит граф Андрей Шептицький, щоб згадати найбільших, але наші вороги не тільки не пошанували тих збірок, з в більшості вкрали їх для своїх музеїв, а під час большевицької революції і після неї сплюндровано і знищено поважні мистецькі колекції, що зберігались у визначних наших громадян. Під сучасну пору ми маємо, навіть у Чикаго й околиці, громадян, що не тільки цікавляться мистецтвом, алр мають свої власні гарні колекції.

Слово О. Гарасовського прийняли присутні оплесками. Гості-відвідувачі виставки дуже скоро нав'язали контакт з подружжям Зєликів. Велися розмови про виставлені твори, спогади з давніших зустрічів, та ось знайшлися і земляки.

Дуже скоро почали появлятися червоні кулочка на рамках образів, що означало, що образ проданий. Ціни, як на чикаґську громаду, були приступні, що й причинилося теж до матеріяльного успіху виставки. Як вияв вдячности за зорганізування виставки, а також як свою особисту цеголку для харитативної діяльности Відділу, мисткиня подарувала гарний один образ, за що О. Яримович зложила їй щиру подяку.

Як вже є в практиці 12-го Відділу УЗХ, після кожночасного закінчення виставки відбувається товариська зустріч членів і запрошених гостей з мистцем. Є мала програма, промови, жарти, невимушена товариська атмосфера.

Товариську зустріч з перекускою приготовила голова Відділу О. Яримович, вона і привітала подружжя Зєликів і запрошених гостей. Тому що товариська зустріч відбулася в день св. Юрія, зложено також іменинові побажання інж. Юрієві Артюшенкові (дружина його є працьовитою членкинею 12-го Відділу), інж. Юрієві Дачишинові та Юрієві Яримовичеві.

На закінчення голова 12-го Відділу побажала мисткині Ірині Гомотюк-Зєлик успіхів та висловила надію скоро знову побачитись.

Орест Корчак-Городиський

ДОПОВНЕННЯ

У вістці про Десятий з'їзд Об'єднання Сеньйорів УНС що відбувся від 10-го до 15-го червня ц.р. на Союзівці („Свобода", ч. 117 з 21-го червня) пропущено з вини дописувача два прізвища: інж. Степана Куропася, почесного члена УНС, який був запрошений із іншими почесними членами УНС до Почесної президії з'їзду, і д-ра Романа Барановського який був обраний до Управи. Вибачаюсь за цей недогляд.

Р. Б.

ПОДЯКА

Дня 17-го квітня 1984 р. відійшов у засвіти наш Дорогий ЧОЛОВІК, БАТЬКО І ДІДО

СВ. П.

ВАСИЛЬ ЯКИМЧУК

Цією дорогою складаємо сердечну подяку Всім, хто був з нами у цей, найтяжчий у нашому житті, час і старався облегшити наші терпіння.

Насамперед дякуємо нашому Настоятелеві о. протопресв. А. Селепині за відслуження всіх похоронних відправ, за поміч і поради, і ту велику прихильність, яку Отець виявляв Покійному за Його життя.

Дякуємо о. прот. І. Кульчицькому й о. прот. С. Непрелеві за співслуження у Заупокійній Святій Літургії.

Назавжди збережемо вдячність Диригентові — Валентині Наливайко і Хористам Свято-Троїцької церкви в Ню Йорку за те, що вони шанобливо і з гідністю відпровадили в останню дорогу свого Побратима, взявши участь у всіх похоронних відправах.

Дякуємо нашим Друзям, що й дотепер є нашою опорою та розрадою і кожночасно виявляють нам багато серця, турботи і помочі.

Дякую моїм Співробітницям за справжнє співчутливе ставлення до мене, за вирозуміння і терпеливість.

Ми глибоко вдячні ВСІМ за присутність на Панахиді та похоронах, за зложені нам співчуття, за прегарні квіти і пожертви на добродійні цілі.

•

На БІБЛІОТЕКУ ім. СИМОНА ПЕТЛЮРИ в Парижі зложили: по 100 дол. — Ю. і В. Кузьмичі, Л. Підстригач, І. Цегельська.

На УВАН в Ню Йорку:
100 дол. .... Л. Підстригач

На МУЗЕЙ ПРИ ЦЕРКВІ-ПАМ'ЯТНИКУ в Бавд Бруку, зложили:
240.00 дол. — Працівники Головної Канцелярії УНСоюзу і В-ва „Свобода";
по 50.00 дол. — Сестрицтво ім. св. Ольги при Свято-Троїцькій парафії в Ню Йорку, К. і М. Вані, Т. Дзівак, Р. і Б. Коваліви, О. і С. Павловські, М. і С. Степанюки;
35.00 дол. — Л. і В. Пахолюки;
по 30.00 дол. — Ю. і К. Кузьмичі, М. і Я. Сидораки;
по 25.00 дол. — Р. і Н. Ільницькі, В. і В. Корсуні, М. і З. Миськови, А. Олексишин, Т. і Г. Пришляки, С. і М. Яроші;
по 20.00 дол. — М. Банах, А. й А. Вані, Л. Денисенко, О. і В. Іллюки, І. й К. Кейси, Р. Куделя, М. Матух, І. й В. Матухи, М. і Г. Панченки, Л. Терещенко, А. Худий;
по 10.00 дол. — Г. Білоус, А. Дикий, І. Колін, Д. Комілевська, Н. Северин, А. і В. Суходолови, Я. і М. Тимочки, Ю. і Е. Харченки, М. і С. і Л. Чорні, М. Шевченко;
5.00 дол. — П. Ворона.

На СВЯТО-СОФІЙСЬКУ УКРАЇНСЬКУ ПРАВОСЛАВНУ СЕМІНАРІЮ, зложили:
20.00 дол. .... Ю. й О. Бобровські

На ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ „ВІРА", зложила:
20.00 дол. .... Н. Гаврилюк

Нехай Вам Бог заплатить сторицею!

Дружина — ВАЛЕНТИНА
Дочки:
ДАРКА
МАРТА КОВАЛІВ з чоловіком **СТЕПАНОМ** і дітьми

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що 26-го червня 1984 р. в Ню Йорку, Н. Й., по довгій недузі упокоїлася в Бозі наша Дорога ТЕТА

бл. п.

ГАЛЯ ЛУКАШЕВСЬКА

ПАНАХИДА в четвер, 28-го червня 1984 р. в похоронному заведенні П. Яреми при 7-ій вул. в Ню Йорку, о год. 7:30 веч.

ПОХОРОН в п'ятницю, 29-го червня 1984 р., о год. 9:30 ранку в церкві св. Юра в Ню Йорку, а звідти на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:
братанки і сестрінки:
БОГДАН ГАМЕРСЬКИЙ з дружиною **ОРИСЕЮ** і дочками
ЕВА САХАРУК з родиною
БОГДАН КОТИС, РОМАН БУЛИК з родиною
БОГДАН ЛУКАШЕВСЬКИЙ
ГАЛИНА ЧОРНА з дочкою **ХРИСТИНОЮ**
Приятелі і Знайомі

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що 26-го червня 1984 р. відійшла у Вічність по короткій і тяжкій недузі, на 77-му році життя в Торонто, Канада, моя Дорога МАМА

бл. п.

МАРІЯ ЗЕЛЕНА
з БАЧИНСЬКИХ

ПОХОРОН — в п'ятницю, 29-го червня 1984 р. з церкви св. о. Миколая, Торонто.

В глибокому смутку:
ОЛЬКА — донька
кузинки:
ЕВГЕНІЯ МОСКАЛЮК з чоловіком **ВОЛОДИМИРОМ**
ЕВГЕНІЯ ГОЛУБОВИЧ з доньками
сестрінок — **БОГДАН ГАРУХ** з родиною
шваґер — **РОСТИСЛАВ ЗЕЛЕНИЙ** з родиною
шваґрова — **АННА ЗЕЛЕНА** зі синами
і ближча і дальша Родина в Канаді, Америці й Україні

Враження...

(Закінчення зі стор. 2)

Само собою, що фомістичні познаки чи впливи були перетоплені в горнилі душі Неділка на його власний питомий стиль барвистости творчого вияву; себто він ніколи не був такий яскравий і безшабашний у своїй мистецькій натузі, як, наприклад Гоген чи Дерен. Наш мистець був переважно чутливим алхеміком сполуки півтонів і ще їхніх відтінків в одну магічну грайливість кольорів.

Найпереконливішим прикладом цього може послужити унікальний, з неважлизим зарисом, „Струмок". Тут, у протилежність до італійських квітів, усі мазки — це вимріяна лагідність кольориту з настроєвою ліричністю; особливо захоплювала ота ніжна сполука сірого з рожевим або фіолетним (І ця картина могла б була знайтись у монографії). Зате вже зовсім темними, синьо-фіолетними і глибоко-зеленими тонами відзначався „Аргентинський краєвид". Високіла тут скромна, бездоганна „Церква в Гантері", та це вже, либонь, радше специяльність Мороза. Постійну увагу глядачів привертав твір „Хатки". Знову з багрово-рожево-помаранчево-жовтій стонованості бачили ми небо, гори, домики, що хоч у незвичайності кольориту, проте у своїй гармонійній переконливості збирали похвали гостей.

Багато картин з цієї виставки продано: навіть дехто з чужинців набув Неділкові твори. Покидаючи виставку, не легко було глядачеві відірватись від деяких картин. Потіхою була тільки думка, що з красною монографією під пахвою і вдома мистецький чар Неділка буде завжди з нами. А по якомусь часі треба буде влаштувати ще і виставку його картин, що належать різним звеличникам його таланту, на що вони напевно з приємністю погодиться.

Теодор Терен-Юськів

Президент Реґен...

(Закінчення зі ст. 1)

обома суперпотугами світу „констуктивні практичні відносини для спільної праці". Аналітики, особливо з демократичного табору, стараються бачити виступ Регена в передвиборчому світлі, бо, мовляв, ніколи таких поганих відносин поміж ЗСА і СССР не було від часів „холодної війни" і в усьому „винен Реген". Але інші знавці цих справ вказують на те, що не Реген, а вже попередній демократичний президент Джіммі Картерв мусів поставитися більш рішучо до совєтів, коли вони в грудні 1979 року заатакували вільний Афганістан, окупувавши його. Це було перше погіршення відносин. Друге — наступило за часів вже Регена, коли совєти втрутилися в розгром польської вільної робітничої профспілки „Солідарности" в 1981 році, а третє похолодіння відносин наступило з піратським зістріленням південно-корейського літака совєтами, за часів панування кагебіста Андропова, у вересні 1983 року. Навіть тепер, не зважаючи на бажання американців мати наймирніші відносини з совєтами, Президент застеріг за собою і Америкою, як лідером вільного світу, право висловитися з осудом під адресою СССР, якщо совєти робитимуть в світі обурливі для вільного світу потягнення, і про це він з притиском сказав зібраним у „Східній кімнаті" Білого Дому совєтсько-американським фахівцям на згаданій конференції, на яку, до речі, не були допущені представники преси.

КОМІТЕТ ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИСТИЯНСТВА РУСИ-УКРАЇНИ

ДЛЯ ЗРЕАЛІЗУВАННЯ ГАРВАРДСЬКОГО ПРОЄКТУ

На початку червня 1983 року Преосвященний Владика Михайло Гринчишин, секретар синоду єпископів УКЦеркви, у своїй функції як секретар синодального Комітету тисячоліття християнства України, звернувся до дирекції Українського Наукового Інституту в Гарвардському Університеті з проханням виготовити плян гідного звеличення нашого християнського тисячоліття.

Дирекція УНІГУ покликала негайно ініціятивну групу, яку названо Науково-Дорадчий Комітет у справах українського тисячоліття (НДК). З огляду на обмежений час, що залишився до ювілею, НДК вирішив діяти без жодної проволоки. Вже 16-го червня 1983 року в УНІГУ відбулось перше засідання, на якому з'ясовано основні завдання та підготовлено звернення до владик і зацікавлених громадських діячів та науковців із запрошенням прибути на друге засідання, яке було назначене на 27-го липня 1983 року.

У другому засіданні НДК взяло участь 14 осіб, між ними Митрополит Максим Германюк (Вінніпеґ), Владики — Василь Лостен (Стемфорд), Роберт Москаль (Філядельфія) та Михайло Гринчишин (Франція), президент Українського Євангелицького Об'єднання Володимир Багрій, голова Крайового руху мирян УПО інж. Олександер Пришляк, професори — Омелян Пріцак, Ігор Шевченко, Франк Сисин (Гарвард), Богдан Боцюрків (Оттава), Мирослав Лабунька (Ля Саль), Леонід Рудницький (Ля Саль) і співпрацівники УНІГУ.

На цьому засіданні був вперше представлений опрацьований проф. О. Пріцаком „Гарвардський проєкт", який присутні привітали з великим зацікавленням і концентрували дискусію над способами організації фондів.

Третє засідання НДК відбулося у Торонто у зв'язку з Конгресом СКВУ 1-го грудня 1983 року, при участі 18 осіб. Із них було 18 Владик та представників українських церков: УКЦерква Митрополити Максим Германюк і Стефан Сулик, Єпископи Ізидор Борецький (Торонто) та М. Гринчишин (Франція), о. Тадей Кравчук та М. Гринчишин (Франція), о. Тадей Кравчук, ЧНІ (Вінніпеґ), та о. Йосиф Шарий (Дітройт).

Православні Церкви різних юрисдикцій: Митрополит Андрій Кущак (УПЦерква, Царгород, юрисл., Джамайка, Н. Й.), Архиєпископ Василій Федак (УГПЦК, Вінніпеґ); Єпископ Володимир Дідович (Бавнд Брук і Европа), митрофорні протоієреї о. д-р Г Удод і о. Г. Міненко (обидва з Вінніпегу) й о. І. Лазар (Дірбон, Мишиген). Науковців репрезентували професори І. Шевченко (УНІГУ), Б. Боцюрків (Оттава), М. Лабунька (Ля Саль). Представники мирянства — голови мирянського руху УКЦеркви проф. Богдан Лончина, голова УПСО, та інж. О. Пришляк, голова УПО Америки.

Присутні позитивно прийняли Гарвардський проєкт і основні його елементи та пропонували шляхи його фінансування.

Уміжчасі НДК одержав відповіді з порадами і благословенням від Блаженнішого Отця Йосифа (Рим), Митрополита Мстислава (Бавнд Брук), Правлячого Архиєпископа Петра Січеславського (УАПЦ-С), єпископа І. Прашка (Австралія), пастора В. Боровського, архимандрита о. Любомира Гузара й інших.

У перших днях грудня 1983 року проф. О. Пріцак відбув низку нарад у Римі. Він мав довшу особисту авдієнцію у св. Отця Папи Івана Павла II, кількаразову зустріч з Блаженнішим Отцем Йосифом і членами його капітули, із керівниками Східньої Конгрегації — кардиналом В. Рубіном та архиєпископом М. Марусином, з отцями Василіянами та іншими.

Для збереження екуменічного характеру українського християнського тисячоліття встановлено (літо 1983 — весна 1984) особисті контакти з керівними колами Вселенського Патріярхату в Царгороді. Професори О. Пріцак і І. Шевченко відбули в Ню Йорку та в Гарварді три наради в Владикою Якобвосом, архиєписопом Царгородського Патріярхату для Північної і Південної Америк і Австралії. Архиєпископ Яковос запевнив, що українське тисячоліття буде святочною подією також для цілого православного світу. Цей церковний достойник навіть запропонував грошову допомогу вразі потреби, щоб гідно відзначити український християнський ювілей.

Четверте засідання НДК відбулося в Ірвінґтоні, Н. Дж., 25-го лютого 1984 року. Його основне завдання було підготувати створення ділового комітету для зреалізування Гарвардського проєкту. Засідання, яким проводили єпископ Михайло та д-р Ворох, велося у двох площинах: дискусії поміж присутніми та телефонічної комунікації з зацікавленими провідними діячами української діяспори.

Рішено, що комітет має себе оформити на черговому засіданні, яке повинно відбутися у Ню Йорку у зв'язку з засіданням президії СКВУ.

П'яте засідання НДК відбулося у квітні 1984 року в будинку НТШ у Ню Йорку в присутності понад 30 осіб. Серед запрошених були Митрополити Максим Германюк та Стефан Сулик, президент СКВУ адвокат Петро Саварин, головний предсідник УНСоюзу д-р Іван Флис, предсідник УБСоюзу Іван Олексин, президент світового НТШ д-р Ярослав Падох, голова СУА мгр Іванна Рожанковська, голова УПО інж. О. Пришляк, д-р С. Ворох, мгр Р. Гуглевич, мгр В. Баранецький, мгр Я. Хамуляк, інж. Ю Базилевський, професори — Б. Боцюрків, В. Калинович, М. Лабунька, О. Пріцак й інші.

Зборами проводив інж. О. Пришляк, секретарював проф. М. Лабунька. Проф. О. Пріцак представив Гарвардський проєкт, який присутні сприйняли оплесками і спонтанно зголошували свої пожертви. Першими були Митрополити Германюк і Сулик, вони зголосили зі своїх приватних фондів по 10,000 долярів.

У результаті дискусії створено громадську інституцію для зреалізування Гарвардського проєкту. Рішено запросити до почесного комітету владик усіх українських віроісповідань, голів протестантських об'єднань, президента СКВУ, голів наукових установ і голову СФУЖО.

Збори обрали Діловий комітет у такому складі: д-р Степан Ворох — голова; мгр Роман Гуглевич — заступник голови на Америку; мгр Іван Хамуляк — секретар; мгр Володимир Баранецький — фінансовий референт; інж. Олександер Пришляк — організаційний референт; о. диякон Богдан Тарнавський — референт інформації; члени комітету для окремих доручень — дир. Ярослав Пастушенко, інж. Юрій Базилевський, д-р Василь Калинович та проф. М. Лабунька. Заступники голови на Канаду та інші країни, як теж інші члени в міру потреби будуть своєчасно кооптовані. Інж. О. Пришляк подав плян організаційної структури комітету та накреслив способи його дії.

Дня 7-го квітня президент СКВУ П. Саварин запросив проф. О. Пріцака представити президії СКВУ Гарвардський проєкт. По доповіді проф. Пріцака відбулася майже двогодинна дискусія, що підтвердила велике зацікавлення і позитивне відношення президії СКВУ до Гарвардського проєкту.

Дня 18-го червня 1984 року в будинку „Самопомочі" в Ню Йорку відбулося перше засідання Ділового комітету.

Засідання відкрив голова д-р Ворох, який поінформував про підготовку висилки листів до осіб, що запрошені до Почесного комітету. Секретар мгр І. Хамуляк відчитав скорочену версію протоколу засідання із 6-го квітня 1984 року. Вирішено, що магнетофонний запис цього пропам'ятного засідання буде повністю оголошений в українській пресі.

Опісля звітували члени президії про пророблену ними роботу протягом останніх двох місяців. У наступній точці нарад члени президії подавали кожен свій плян праці на найближчий час. Зокрема фінансовий референт мгр В. Баранецький накреслив способи здобуття фондів. Він звернув увагу на те, що, щоб здобути потрібні для здійснення проєкту 5 мільйонів долярів, вистачить заохотити 500 жертводавців, які, йдучи за прикладом наших Митрополитів, пожертвували б по 10,000 долярів, чи то в чотирьох ратах по 2,500 долярів, чи в п'ятьох ратах по 2,000 долярів річно. Поладнано також справу встановлення відповідних конт в системі кредитівок та ФКУ.

На пропозицію мгра Гуглевича остаточно оформлено назву як Комітет тисячоліття християнства Руси-України для зреалізування Гарвардського проєкту. Центральне бюро комітету приміщується в будинку „Самопомочі" в Ню Йорку. У спішних ділових справах можна звертатись безпосередньо до голови д-ра С. Вороха, (201) 731-1050, або до заступника голови мгра Р. Гуглевича: (212) 473-7310.

Доручено проф. О. Пріцакові приступити до реалізування Гарвардського проєкту уже від початку наступного академічного року, цебто від 1-го вересня 1984 року.

Вирішено опублікувати негайно Комунікат ч. 1, про дотеперішню роботу, Звернення до українського громадянства, коротке з'ясування про Гарвардський проєкт, із пізнішим ширшим описом в окремих статтях його складових частин.

Голова — **д-р С. Ворох**
Секретар — **мгр І. Хамуляк**
Пресовий референт — **о. диякон Б. Тарнавський**

Джексон...

(Закінчення зі ст. 1)

ним в'язням Кастра кубинцям для в'їзду в ЗСА потрібні візи. Тут Джексон висловив віру, що чейже вільнолюбна і гуманна Америка зробить все в її силі, щоб ці кубинці сюди могли приїхати. І дійсно, речник президента Регена Леррі Спікс у відповідь про дальшу долю таких звільнених арештантів-кубинців сказав у вівторок, 26-го червня, що „ми розуміємо, що ці нещасні ув'язнені вистраждали досить багато з рук Кастра через їхню моральну стійкість і переконання", і що „Адміністрація зробить все можливе допомогти їм, якщо їм дозволять виїхати з Куби".

Не менш важливою темою розмов Джексона із Кастром була тема про „нормалізацію взаємин поміж обома країнами", про що обидва розмовляючі висловилися з повним оптимізмом; але Уряд Президента Регена до таких справ ще не забрав становища, крім того, що Л. Спікс з Білого Дому сказав, що досі такі розмови вже велися, але вони не дали позитивних результатів.

ГОСТИНА РОБЕРТО д'ОБУЇССОНА в ЗСА оповита таємничістю. Цей провідник правої сальвадорської партії є під опікою консервативної організації „Молоді американці за свободу" і вони зорганізували для нього пресову конференцію. Ходять чутки, що прихильний йому сенатор Джессі Гелмс готує прийняття для того політичного провідника із Сальвадору, але немає на це офіційного підтвердження. Сенатор Дж. Гелмс вистарався за право приїзду для Р. д'Обуїссона до ЗСА.

ЗАХІДНЯ НІМЕЧЧИНА замкнула свою дипломатичну місію в східньому Берліні, щоб в цей спосіб мешканці Східньої Німеччини не могли шукати азилю на терені цієї місії, бо це викликує напруження відносин поміж обидвома урядами. В останніх місяцях цілий ряд мешканців Східньої Німеччини дістав дозвіл переїхати до Західньої Німеччини після того, як вони перебували якийсь час на терені місії.

ПРЕЗИДЕНТ ФРАНСУА МІТТЕРАН здав звіт іншим провідникам Европейської економічної спільноти із своєї поїздки до СССР та розмов із Константином Черненком. Він заявив, що розмови були одверті і щирі, хоча показували великі різниці у поглядах. Ф. Міттеран перевів також розмову з президентом Р. Регеном, інформуючи і його про своє становище відносно А. Сахарова та інші справи під час відвідин у Москві. Члени французької делегації підтверджують раніші інформації, що К. Черненко терпить на енфезиму і важко дихає та при ході мусіли його підтримувати з двох сторін.

ХОЧ В АМЕРИЦІ хвороба раку печінки досить рідка в порівнянні з такими континентами, як Африка і Азія (загально в світі рапортується 250,000 нових випадків захворіння раком печінки річно), спеціяльно раком, що наступає як наслідок хвороби, відомої під назвою „гіпатит В", то однак вчені дослідники Америки інтенсивно працювали над винайденням відповідного „тесту", який допоміг би цей вид рака печінки швидко й легко розпізнати. І ось у вівторок, 26-го червня, в Бостоні, в Массачусетському генеральному шпиталі знайдено надійний спосіб розпізнавання раку печінки. Цей тест особливо успішний для раку, що розвивається на ґрунті хронічного захворіння якраз гіпатитом В. У винайденні тесту брав участь також досідчий інститут у Парижі, Франція. Тест коштуватиме всього один чи два доляри і його переводитимуть компетентні ляборанти протягом однієї години в будь-якій шпитальній ляборатоеії вже за рік часу, якщо FDA його ухвалить, — сказав на пресовій конференції в названому шпиталі, що є головною навчальною установою Гарвардського університету, д-р Джек Р. Вандс, не пояснюючи ближче медичної специфіки його.

У ЗАХІДНІЙ НІМЕЧЧИНІ зрезигнував із свого посту міністер торгівлі Отто Ламбсдорф, тому що судові чинники розглядають його справу побирання хабарів від великої торговельної фірми. Досі О. Ламбсдорф ніяк не хотів признатися до вини і тому його несподівану резигнацію уважають доказом, що він таки провинився. О. Ламбсдорф є головною постаттю у партії Вільних демократів і цей скандал буде для неї великим ударом. Справа проти О. Ламбсдорфа була завершенням дворічних дослідів найбільшої досі корупції в Західній Німеччині. Він, який походить із старої арістократичної німецької родини та має титул князя, одержав 50,000 долярів хабару від великої промислової фірми за те, що звільнив її від заплачення 175 мільйонів долярів податку.

ВІДІЙШЛИ ● ВІД НАС ●

МАРІЯ ЛЕВКОВИЧ, член УНС Відд. 21-го Т-ва „Запорозька Січ" в Джансон Сіті, Н. Й., померла 7-го лютого 1984. року на 93-му році життя. Нар. 1891 року в пов. Зборів, Західня Україна. Членом УНС стала 1929 року. Залишила у смутку синів Івана і Миколу. Похорон відбувся на цвинтарі Калварія в Джансон Сіті.

Вічна Їй Пам'ять!
Іван Бараник, секр.

ОЛЬГА БАРАННИК, член УНС Відд. 88-го Т-ва „Союзівка" в Кергонксоні, Н.Й., померла 7-го березня 1984 року на 70-му році життя. Нар. 1-го листопада 1914 року в селі Рахиня, Західня Україна. Членом УНС стала 1951 року. Залишила в смутку мужа Андрія і дочку Галину. Похорон відбувся 9-го березня 1984 року на цвинтарі „Пайн Буш" в Кергонксоні, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!
С. Гаврилюк, секр.

ПАВЛО ВИХРІЙ, член УНС Відд. 131-го ім. А. Шептицького в Чикаго, Ілл., помер 10-го березня 1984 року на 82-му році життя. Народився 25-го грудня 1902 року в селі Раковець, Західня Україна. Членом УНС став 1951 року. Залишив у смутку дочок: Марію Кекіш з мужем Дмитром, Ярославу Павлівець з мужем Богданом і сина Петра з дружиною Ларисою, 5 внуків і одну правнучку. Похорон відбувся 13-го березня 1984 року на цвинтарі св. о. Миколая в Парк Ридж, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Управа.

НЕОНІЛЯ СТРУҐ, член УНС Відд. 301-го ім. Дмитра Вітовського в Чикаго, Ілл., померла 11-го березня 1984 року на 86-му році життя. Нар. 1897 року в Україні. Членом УНС стала 1951 року. Залишила у смутку мужа Леона та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 15-го березня 1984 року на цвинтарі Елмвуд в Рівер Ґров, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар.

ВОЛОДИМИР ГРИШКО, член УНС Відд. 106-го ім. св. Миколая в Чикаго, Ілл., помер 12-го березня 1984 року на 66-му році життя. Залишив у смутку сина Рональда і дальшу родину. Похорон відбувся 17-го березня 1984 року на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаго-Парк Ридж, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Управа.

ЙОСИФИНА МОМОТ, член УНС Відд. 352-го ім. св. Арх. Михаїла в Честері, Па., померла 19-го березня 1984 року на 87-му році життя. Нар. 1896 року в Галичині. Членом УНС стала 1939 року. Залишила у смутку синів Івана, Богдана та Олександра, внуків Степана і Михайла та одного правнука. Похорон відбувся 22-го березня 1984 року на цвинтарі св. Марії, на Факс Чейсі, Філядельфія, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Я. Щербак, секр.

МАРІЯ КУРЧІЙ, член УНС Відд. 204-го ім. А. Гончаренка в Ню Йорку, Н.Й., померла 3-го травня 1983 року на 90-му році життя. Нар. 1895 року в селі Залуже, повіт Збараж, Західня Україна. Членом УНС стала 1944 року. Залишила в смутку сина Семена і дочку Анну і п'ятеро внуків. Похорон відбувся 17-го травня 1983 року на цвинтарі Мавнт Олив в Лонг Айленд, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!
М. Заліпський, секр.

СОФІЯ СЛОНЬОВСЬКА, член УНС Відд. 72-го ім. Івана Франка в Тітусвіллі, Па., померла 23-го березня 1984 року на 91-му році життя. Покійна народилася 4-го червня 1893 року в Комарні, Україна. Членом УНС стала 1923 року. Залишила в смутку дочок: Ольгу Вагнер, Анну Слонську, Дороту Грегем і Мері Коннел. Похорон відбувся на місцевому цвинтарі в Тітусвіллі, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Каролина Курах, секр.

АННА ОПАЛКА, член УНС Відд. 63-го Т-ва „Січ" у Форд Сіті, Па., померла 31-го березня 1984 року на 82-му році життя. Нар. 31-го травня 1902 року в Пенсильванії. Членом УНС стала 1920 року. Похорон відбувся на українськім Католицькім Цвинтарі в Форд Сіті, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Михайло Турко, секр.

ЮВІЛЕЙНІ ВІСТІ
НАУКОВОГО Т-ВА ім. ШЕВЧЕНКА

Нова адреса НТШ: Shevchenko Scientific Society, 63 Fourth Ave., New York, N.Y. 10003

У 110-РІЧЧЯ НАУКОВОГО Т-ВА ім. ШЕВЧЕНКА

Обніміться ж, брати мої...

Світлив М. Дольницький, редактор „Америки"

Благанням „...Обніміться ж, брати мої, молю вас, благаю!" — кінчає Тарас Шевченко своє „Землякам моїм в Україні і не Україні дружнєє посланіє", написане 14-го грудня 1845-го року, отже 139 років тому. Ціла історія 110-літнього товариства його імени, Наукового Товариства ім. Шевченка, проходила в минулому і проходить сьогодні у великій мірі під знаком цього завжди у нас так дуже на потребу Шевченкового заповіту-благання. Одним з останніх доказів цього може послужити створений на форумі НТШ Крайовий Комітет Всегромадського Протесту проти російщення України у 20-річчя побудови пам'ятника Т. Шевченкові у Вашінгтоні. Імена учасників нарад цього Комітету, що відбулися в Ню Йорку 15-го червня, із зазначенням їхньої організаційної репрезентації (Наукове Т-во ім. Шевченка — НТШ, Український Конгресовий Комітет Америки — УККА, та Українська Американська Координаційна Рада — УАКР) мають у цьому відношенні свою вимову. На фото сидять (зліва): Антін Драган (НТШ), Євген Стахів (УАКР), інж. Микола Семанишин (УККА), д-р Іван О. Флис (УАКР), голова Комітету д-р Степан Ворох (НТШ), д-р Ярослав Падох (НТШ), ред. Ігнат Білинський (УККА), д-р Богдан Коваль (НТШ). Стоять (зліва): д-р Василь Калинович (НТШ), інж. Юрій Повстенко (організатор мистецької програми у Вашінгтоні), інж. Іван Хамуляк (преса), ред. Андрій Білик (публічні зв'язки у Вашінгтоні) та мгр Осип Рожка (УККА).

А. Драган

Ювілей НТШ — додаткова вартість

Причину і ціль ювілейного відмічення 110-річчя Наукового Товариства ім. Шевченка з'ясувала його Рада у своєму зверненні, що під заголовком: „110 років змагань за Українську Правду" було надруковане в українській пресі, включно із ч. І цих „Ювілейних Вістей НТШ", що появилися у „Свободі з датою 26-го липня 1983. У тому зверненні м. і. сказано:

„...Повних 110 років змагається НТШ за цю Українську Правду! Організація і цілеспрямування українських науковців, дбання і допомога в постійному поновлюванні рядів наших науковців новими і надійними силами, здобування приятелів і співробітників серед науковців інших народів, організація власних та участь у міжнародних наукових конференціях, підготова і публікація сотень і тисяч томів книг і річників журналів, виявлювання і демаскування ворожої лженауки та співпраця і постійна готовість співпраці з усіми іншими своїми та чужими науковими установами, що мають таку саму мету, становить зміст і суть існування та безперервної праці 110-літнього Наукового Товариства ім. Шевченка в найтрудніших обставинах на рідній землі і на поселеннях у світі..."

У дальшому в цитованому заклику сказано, що це є й теперішньою метою НТШ, яку можна здійснювати тільки завдяки тій великій підтримці, моральній і матеріяльній, що її мало НТШ в минулому і має сьогодні від загалу українського громадянства.

Ювілей ще продовжується і ще не час на його кінцеві підсумки. Але вже сьогодні можна сміло твердити, що вони, ці підсумки, однаково моральної, як і матеріяльної підтримки, що їх одержало і дальше одержує НТШ від нашої громади в цьому ювілейному часі, є справді подивугідні і, мабуть, унікальні! Це стверджує з подякою та зобов'язанням на майбутнє президент НТШ в Америці та промотор і душа цих ювілейних святкуваль, проф. д-р Ярослав Падох у надрукованій у цих „Вістях" статті „Подяка й зобов'язання".

У доповненні до сказаного ми бажали б ще звернути увагу на одну — так мовити б — додаткову і не завжди наглядну вартість цих ювілейних святкувань НТШ, що в нашій теперішній ситуації на батьківщині і на поселеннях має не меншу, якщо не більшу вартість від усіх „видних" вартостей цього ювілею. Мова, власне, про цю „ситуацію".

Для кожного бо є наявною істиною, що наша громада від кількох років таки справді і в багатьох відношеннях „розтерзана". У власних внутрішніх суперечностях, часом дрібних і безглуздих, або й підсунених нам порядком „домашньої задачі", втрачається з-перед очей не тільки головну мету, але й давно встановлений та логічний і подиктований „жорстокою, як вовчиця" українською дійсністю порядок вартостей, до чого долучується взаємне оскаржування за доведення до такого стану і в результаті — поширювана і поглиблювана безнадійність із усіми її сумними наслідками. Ситуацію ще тільки погіршує обставина, що на ці теми у нас майже не має інтелігентної дискусії, що публічні, а часто і приватні, виступи та розмови на ці теми не тільки не злагіднюють взаємовідношення, але часом ще й навпаки, загострюють його новими анімозіями, партійно-груповими й особистими. А велика частина громади, включно із багатьома з тих, що самі заанґажовані в суперечностях, аж ніяк не здає собі вповні справи, в чому, в чому властиво діло, „where is the beef?" — сказавши модною тепер передвиборчою фразою.

На цьому тлі згадану в заголовку „додаткову вартости" ювілейних святкувань НТШ таки справді не можна б переціните. Фактом є, що в НТШ є точно такі самі українці, як і в наших центральних та місцевих інших установах, фактом є, що цілий ряд цих НТШівців також активно заанґажовані в наших суперечностях, але — о, диво! - ці суперечності і та поведінка, які характеризують теперішню ситуацію в нашій громаді, ніколи навіть поважно не загрожували „вибухом" на форумі НТШ.

Що більше, виявляється, що НТШ такою своєю справді — сказати б — Шевченковою атмосферою „і брат з братом обнялися" діє вповні примирливо навіть на тих, що їх в громаді вважається за символів суперечностей. Наявним доказом цього могли б послужити кожні із уже понад десятка нарад Крайового Комітету Всегромадського Протесту Проти Російщення України, що його з рамени НТШ очолює найбільший ентузіяст нашого громадського замирення д-р Степан Ворох, та в склад якого входять представники НТШ з його головою проф. д-ром Ярославом Падохом і представники УККА з його виконуючим обов'язки президента ред. Ігнатом Білинським та УАКРади з його головою д-ром Іваном Флисом. Чи не найважливіше, що під час нарад цього Комітету можна було спостерегти, це те, на що свого часу звернув увагу президент Реґен: зважати не на те, ХТО говорить, а на те, ЩО говорить!

Сказане далеко не вичерпує теми, але сподіємося, що воно зверне увагу на ту — в рямках ювілейних святкувань НТШ — „додаткову вартість", яка могла б мати спасенний вплив на наладнання тепер та плянування на майбутнє нашої поведінки та наших зусиль в усіх ділянках нашого суспільно-громадського життя. Зміст, перебіг та ціла — сказати б — атмосфера ювілейних святкувань доказує і переконує, що це можливе.

Іван Кедрин

Індивідуальна чи колективна праця

Коли 13 березня 1892 р. прийнято новий статут Товариства імени Шевченка, яке перейменувалось на Наукове Товариство, то за новим статутом встановлено в НТШ три наукові секції: Філологічну, Історично-філософічну і Математично-природничо-лікарську. Назва і число секцій в пізніших роках — деякі вже після відновлення НТШ в Західній Европі та деякі вже й на американському континрнті, змінялися і тепер вони дещо інші. Але це річ не важна і тут не приходиться цікавитися подробицями з історії НТШ. Суттю є поділ НТШ на наукові секції — не задля більшого підкреслення зміненого, вже сутонаукового характеру Товариства, і не задля „ґонору" членів, що вони належать до такої-то наукової Секції. Створено ті Секції для дуже практичних цілей і з добром науки на оці.

Як діяла кожна Секція, без уваги на свою назву, в кожному часі — це невдячна і ледви чи реально можлива дослідна праця, яка мусіла б користуватися протоколами цілого Товариства і його Секцій, себто таким джерельним матеріялом, якого нема. Але немає ніякого сумніву, що за часів перебування НТШ у Львові названі окремі Секції переводили свої сходини, вислухували одну актуальну доповідь і над нею дискутували, або й скликувано засідання Секцій без ніякої доповіді, а для актуальної практичної цілі. Конкретно: за головування в НТШ професора Михайла Грушевського, який був головою Історично-філософічної Секції (1894), він скликував її засідання, на яких розподілювано поміж окремих її членів, відомих як „Львівська історична школа Михайла Грушевського", студії над окремими періодами історії Русі-України. Відомо, що Михайло Грушевський користувався вислідами студій отих окремих своїх талановитих учнів, з яких деякі стали згодом також професорами університетів, і можна зважитися на твердження, що без допомоги від Івана Крипякевича, Мирона кордуби, Степана Томашівського, Івана Джеджори, Івана Крепецького, Василя Герасимчука, Миколи Чубатого та ін. Грушевський ледви чи міг би був видати свою 9-ти томову „Історію України Руси", що появилася в р.р. 1899 до 1937, дарма, що доведено її тільки до 1658 року. Треба би вийняткового „грушевськознавця", який міг би з'ясувати, котрий із учнів Грушевського, істориків-дослідників, найбільше причинився до написання Грушевським такого-то періоду, такої-то частини того великого твору. Тим трудніше було б підтвердити працю різних Комісій, які постали поруч із Секціями, в рямцях окремих Секцій.

Але, наприклад, авторові цих рядків конкретно відомо, що почерез Комісії і Секції переходило схвалювання термінології в різних ділянках науки. Це стосується термінології в таких ділянках, як географія, природа, зоологія, ботаніка, фізика, хемія, медицина, психологія — адже ми мусили творити рідну фахову термінологію буквально з пустки. Проєктовані терміни переходили почерез дискусію і були протоколярно схвалювані.

Це була колективна наукова праця. Вона, очевидно, не шкодила, а сприяла індивидуальній праці науковців, які діставали від засідань своїх Секцій і Комісій поштовх до власних студій. Так було за перебування НТШ в Західній Україні. Поділ на Секції і Комісії зберігся і після відновлення НТШ в Европі ще за життя останнього голови НТШ у Львові д-ра Івана Раковського, і після відновлення НТШ в Америці професором Миколою Чубатим. Але коли дирекція Історично-філософічної Секції впродовж довгих років була в Европі, припинилася колективна наукова праця і співпраця членів тієї Секції, які в більшості опинилися в Америці. Авторові цих рядків не відомо, чи і як часто і з якими вислідами відбуваються сходини інших Секцій. Зате треба вважати за явище ненормальне, що впродовж довгих років не було ні одних сходин істориків на американському терені. Практично, на сходинах членів Історичної Секції треба би призадуматися над проблемою пріоритету: які твори з ділянки історії нам найбільш потрібні? Нема академічного однотомового твору „Історії України", бо ті книжки з тієї ділянки, які є, не годяться для такої цілі. Призадумуючися над цією й іншими подібними проблемами, наприклад, над написанням Історії української політичної думки, — в гурті фахівців можна би почути на цю тему різні цікаві завваги. Деякі твори може написати одна людина, один учений, який має для цього дані за своїм знанням, умовинами життя і праці, та розпоряджає потрібним для того діла часом. Але є такі твори, як „Історія України-Руси" Михайла Грушевського, які вимагали і вимагають колективної праці, „Енциклопедія українознавства" (як кожна енциклопедія) вимагала колективної праці і співпраці. Навіть тритомова праця „Українська суспільно-політична думка в 20-му столітті", де зібрано тільки багато матеріялу, але без ніяких коментарів і без власної анализи та синтези, вимагала колективної праці двох осіб, професорів Тараса Гунчака і Романа Сольчаника.

Чи не варто би вернутися до традиції сходин Секцій НТШ, які не були створені тільки для паради?

ЮВІЛЕЙНИЙ ВИПРОДАЖ КНИЖОК НТШ

З нагоди свого ювілею. НТШ проголошує великий випродаж своїх видань за помітною знижкою. На бажання вишлемо каталог післявоєнних видань НТШ, який обіймає понад 250 окремих видань. Слід звертатися до канцелярії НТШ на адресу: 63 Fourth Ave., New York, N.Y. 10003

Світлив О. Старостяк

Благословення Дому НТШ в Ню Йорку. Чину благословення довершують Владики Блаженніший Мстислав, Первоієрарх Української Православної Церкви в ЗСА (посередині), біля нього український католицький Владика Василь Лостен єпископ Стемфорду (зліва) та український католицький Владика Славомир з Югославії. Біля Владики Славомира о. ігумен Патрик Пащак, парох церкви св. Юра в Ню Йорку. За ними стоять (зліва): о. проф. Мелетій Войнар (видно тільки частину обличчя і зложені руки), інж. Мих. Пежанський, голова Ювілейного Комітету НТШ проф. д-р Роман Осінчук, голова НТШ проф. д-р Ярослав Падох, голова НТШ в Канаді проф. д-р Богдан Стебельський, мистець Вол. Тисовський, проф. д-р Богдан Гнатюк, проф. д-р Василь Лев, інж. Августин Сумик, архітект перебудови Дому НТШ, генеральний секретар Наукової Ради НТШ проф. д-р Василь Ленцик і мец. Роман Гуглевич, довголітній „війт" української громади в Ню Йорку.

Дім НТШ виконує своє завдання

Уже напередодні відкриття й посвячення нового дому НТШ, в п'ятницю 4-го листопада 1983 року, в ньому відбувся Ювілейний конґрес, влаштований з приводу 110-річчя НТШ . Як у Конґресі, так у відкритті й посвяченні дому, що відбулося в суботу 5-го листопада, взяли участь Владики: Мстислав, Митрополит Української Православної Церкви в Америці, Стемфордський Єпископ Василь і Югославський Єпископ Славомир, голова СКВУ, голови чотирьох НТШ з Европи, Австралії, Канади і ЗСА, голови братніх наукових установ УВАН і УНІГУ та багато представників громадських установ й видних громадян, чимало з них щедрих фундаторів щойно посвяченого дому .

Після цих святкувань дім НТШ став місцем частих наукових конференцій, доповідей й інших громадських зустрічей . Користаючи з його догідного положення, в ньому можна було розпочати цикл викладів, без страху за публіку . Весняний сезон доповідей розпочала людна четверта річна Шевченкознавча сесія, що відбулася 4-го березня ц .р . з доповідями професорів Ю . Шевельова, Н . Одарченка, Б . Рубчака й О . Федишина . Після того, 10 березня, відбулася друга річна конференція українсько-польська (порядком чергування вона відбулася в домі Польського Наукового Інституту), а згодом 12 травня: Вечір Драй-Хмари у 50-річчя смерти поета на засланні. Того ж місяця 19-го відбувся Вечір пам'яті дійсного члена НТШ о . проф . Михайла Ваврика, а 26-го травня дуже цікаву доповідь про „Мовну асиміляцію українців в Америці за переписом людности з 1980 р .", читав д-р Олег Воловина з Університету в Медісоні . У червні відбулися ще вечорі, присвячені дійсному членові НТШ д-рові Константинові Чеховичеві, (2-го червня), проф . Олександрові Архімовичеві, голові УВАН і директорові Біологічної Секції НТШ, та інж . Романові Кобринському, членові-кореспондентові НТШ та довголітньому директорові його канцелярії . В суботу 16-го червня було закінчення весняного сезону доповідей у будинку НТШ з доповіддю заступника голови НТШ й професора Ратґерського університету, д-ра Івана Головінського . Новий сезон розпічнеться в половині вересня ц .р .

Чималою перешкодою у користуванні новим домом є брак вінди (елевейтора) . Передбачувано, що без вінди не обійдеться в чотироповерховому домі, але не було грошей, а кошт чималий: коло 75,000 долярів . Та все ж приготовано місце на вінду й можна очікувати, що при дальшій допомозі нашої громади вже в осені буде вінда, що радісно вітатимуть старші відвідувачі наших доповідей і бібліотеки .

Про репрезентаційну діяльність НТШ

Придбання нового дому НТШ в Ню-Йорку, положеного в центрі університетської дільниці на прехресті двох найживіших ліній підземки й з перестанком кількох автобусних ліній перед самим домом, дає НТШ змогу не лише стати новим центром зустрічей та культурної активности місцевої й ширшої української громади, але також вести репрезентативну діяльність назовні нашого світу . Щораз частіше відвідують нашу канцелярію та наші конференції й доповіді чужонаціональні особи, а то й беруть участь у наших конференціях, як наприклад у конференції Шевченкознавства та в Вечорі Драй-Хмари .

НТШ від довшого часу дбає про окремі українські сесії на загальнокрайових славістичних конференціях, й то під власним іменем, звичайно, на українські теми. Крім цього, НТШ щороку виставляє свої нові видання, роздає свої каталоги, інформуючи тисячі чужих науковців про нашу науку й її досягнення . І цього року НТШ візьме участь в річній конвенції найбільшої славістичної асоціяції (АААСС), яка відбудеться в Ню Йорку в днях 1-4 грудня . Наша сесія присвячена відродженню української державности після Першої світової війни. Участь візьмуть професори С. Горак, І . Каменецький, О . Субтельний, Т . Гунчак, О . Федишин і В . Стойко . Плянується в часі цієї конвенції запросити кількадесять найвидатніших американських науковців, зокрема наших приятелів, на прийняття, щоб познайомити їх з нашим приміщенням, бібліотекою, архівами .

У наступному році у Вашінґтоні відбудеться Третій світовий конгрес совєтських і східньоевропейських студій . Конгрес відбувається що п'ять років . НТШ взяло участь зі своєю самостійною сесією у попереднім конгресі, що відбувся в Німеччині, в Ґарміш-Партенкірхені 1980 року. І на тім конгресі буде виставка наших книжок, сесія буде торкатися 1000-річчя українського християнства . До нашої сесії запрошений першорядний міжнародний склад: професорів Ярослава Пелікана з Єйльського університету,. Андрія Поппе з Варшавського університету, Ігора Шевченка і Омеляна Пріцака з Гарвардського університету й на дискутанта М . Лабуньку і Джона Вортлі з Канади . Це, мабуть, буде перше й найповажніше відмічення Тисячоліття, й то на світовому форумі . НТШ піднялося цієї місії мимо того, що її кошт буде дуже високий .

Вже заплянувано на другий рік третю українсько-польську річну конференцію . Також іде підготова до традиційної, п'ятої з черги річної конференції Шевченкознавства . Вже підготовляється до друку том „Записок НТШ", присвячених Шевченкознавству, в який увійдуть доповіді, виголошені на дотеперішніх конференціях.

Належить також підмітити, що для репрезентації української науки, в цім і її найстаршої наукової установи, НТШ є співвидавцем англомовного піврічника „Нешенелітіс Пейперс", редактором якого є заступник голови й референт зовнішніх зв'язків НТШ проф . Степан Горак . До співпраці у тому журналі запрошені наші науковці . В цім журналі появляються часто статті на українські теми, багато рецензій на українські книжки й хроніка НТШ . Можна з вдоволенням ствердити, що мимо того, що окупанти України, москалі й німці, заборонили НТШ, воно, перейшовши на Захід, інформує західній світ, що воно дальше існує й не має наміру сходити з кону історії та з надією дивиться на нові десятиліття своєї праці для української науки . Широкі кола жертводавців на дім НТШ і його наукову й репрезентаційну працю можуть бути спокійні: їх часто княжі пожертви роблять добру роботу .

Я .П .

НЕ ЗАБУДЬМО СПОМ'ЯНУТИ!

Цього тижня, в середу 27-го червня 1984, сповнилося 20 років з того часу, від тієї вікопомної суботи 27-го червня 1964-го року, коли 34-ий президент З'єдинених Стейтів Америки, Двайт Д. Айзенгавер, у приявності ентузіястичної і до глибини душі зворушеної 100-тисячної маси народу, у 100-річчя народження Кобзаря України і співця вселюдської волі Тараса Шевченка відкрив поставлений йому пам'ятник у столиці Америки, Вашінгтоні.

Українська Громада в Америці, зі своїми крайовими централями Українською Координаційною Радою та Українським Конгресовим Комітетом Америки, під координаційним проводом Наукового Т-ва ім. Шевченка, створили спільний Крайовий Комітет Всегромадського Протесту проти російщення України у 20-річчя Побудови Пам'ятника Шевченкові у Вашінгтоні, що заплановано на неділю, 16-го вересня ц. р., у Вашінгтоні. На той день заплановані великі демонстрація і концерт, до масової участи в яких Комітет закликає всю нашу громаду.

ПОДЯКА І ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

Уже майже рік тому, при кінці липня 1983 року, Наукове Товариство ім. Шевченка у своєму Зверненні до Української Громади святочно проголосило свій 110-річний ювілей. Урядово затверджене в грудні 1873 року. НТШ закінчить цей ювілейний період у грудні цього 1984 року.

В своєму Зверненні Головна Рада НТШ-ів, які знаходяться в Америці, Канаді, Европі й Австралії, запевнила нашу громаду, що НТШ продовжуватиме свою понадвікову місію за незмінними дороговказами свого патрона Тараса Шевченка й своїх будівничих Івана Франка, Михайла Грушевського та інших велеких синів соборної України. НТШ свідоме, що в наш час, коли в Україні шаліє московський шовінізм і йде безпощадна й безоглядна акція змести з лиця землі українську націю, „зливши" її з народом-окупантом, існування й праця НТШ є не менш важливою, як у часах валуєвщини й емщини.

Складаючи своє запевнення дальшої непохитної служби своєму народові у цьому вільному світі, НТШ водночас прохало нашу громаду про піддержку у своїй діяльності, а зокрема про фінансову допомогу, потрібну для сплати півмільйонового довгу, що обтяжував новонабутий дім.

Українська громада, на чолі з Владиками українських Церков, які в листопаді м.р. поблагословили цей дім, дуже щедро відгукнулися на заклик НТШ. Впродовж десятьох місяців збіркової акції наша громада склала рівно 350,000 долярів, тобто 70 відсотків суми, потрібної на сплату довгу. Залишилося до сплати ще тільки 150,000 долярів, до яких прийде ще конечний видаток яких 75,000 на вставлення вінди, без якої важко користати з чотиро-поверхового дому, зокрема для старших відвідувачів бібліотеки та частих доповідей і конференцій, які втішаються великою популярністю.

Пригадуються слова Івана Франка, який перестерігав, щоб не надіятися й не покладатися ніколи на „панську ласку" і на „народну вдячність". Проти його перестороги, в довірю до нашої національної громади, ми пішли на великий риск й придбали новий осідок нашого товариства коштом понад трьох четвертих мільйона долярів. І ми не завелися в нашому оптимізмі. Наша громада не забула історичних здобутків Шевченківсько-Франківського Товариства й вдячно відгукнулася на його невідкладну потребу й заклик. Її безприкладна жертвенність це не лише вдячність за минуле, але й інвестиція в майбутнє; не лише признання, але й певність, що НТШ не заведе надій громади й не зрадить своєї вже 110-річної місії та що у вільному світі, як колись в Україні, продовжуватиме свою віддану службу на шляху відродження української державности й її вільної науки. НТШ не завелося на нашій громаді, а громада не заведеться на НТШ. Це наша велика, дуже велика подяка і наше священне зобов'язання

Ярослав Падох

ПРИВІТАЛИ НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА З ЙОГО 110-РІЧЧЯМ

З нагоди 110-річчя Наукового Товариства ім. Шевченка його привітали Ієрархи наших Церков та Проводи багатьох наших установ, як і багато наших громадян. Управа НТШ прийняла всі ці побажання і признання з великою вдячністю. Частина тих привітань уже була опублікована в попередніх двох „Ювілейних Вістях" НТШ, що появилися у „Свободі" ч. 139 з датою 26-го липня 1983 і ч. 208 з датою 1-го листопада 1983. Дальшу частину цих привітань подаємо на цьому місці.

АПОСТОЛЬСЬКИЙ ЕКЗАРХАТ ДЛЯ УКРАЇНЦІВ
В АВСТРАЛІЇ І НОВІЙ ЗЕЛЯНДІЇ

BISHOP'S CHANCERY
35 BETHEL ST.
N. MELBOURNE, VIC. 3051
TEL. 329 7417

Христос Рождається!

ВПов. Пан Др. Ярослав Падох,
Голова Н.Т.Ш.
Нью Йорк

16. січня 1984 р.

Високоповажаний Пане Голово !

Дуже дякую за гарні побажання з нагоди 25-ліття нашої епархії і моєї хіротонії як рівнож за побажання з нагоди Різдва Христового.

Як все це є в різдвяному часі і мені приємно на Ваші руки зложити найсердечніші побажання для всіх членів управи НТШ всього доброго, щедрого Божого благословення і всіх ласк, які приносить той Праздник Любови Бога до людей, а особливо праздничого надприродного спокою, радости та оновленої віри і надії в перемогу любови й справедливости над всіми темними силами

Христос Рождається !

Приємно довідатися про нову домівку і як розповідав Др. Микитович, це мось дуже гарного і скріпить праці та становище нашого найвизного наукового товариства.

Згадуєте, що маєте труднощі зі сплатою довгів, а я все чогось думаю, що в Америці не повинно бути таких труднощів, а головно на таку ціль як достойне приміщення для НТШ. В залученні пересилаю свою маленьку лепту з того, що не маю, хоч у нас казали, щоб не доливати води до криниці, але хай ця лепта буде тою найменшою вагою, яка перехилить у Вашу користь. До цеї лепти додаю мої побажання і скріпляю їх молитвами і благословенням.

Напевно Др. Микитович поінформував Вас про наші осяги і трудности відносно діяльности НТШ. Є деякі проблиски на краще, а все залежить від того чи вдасться нам притягнути молодих науковців і захопити їх ідеями української науки.

Щиро здоровлю Вас, всім членів управ та бажаючи всього добра, благословлю з цілого серця

в Христі відданий
+ Іван Єп. Мелб. св. Бор.-Тобж.
+ Єп. Іван Прашко
Епарх для українців католиків
в Австралії, Новій Зеляндії і Океанії

МИТРОПОЛИЧА КАНЦЕЛЯРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ
METROPOLITAN'S CHANCERY OF UKRAINIAN AUTOCEPHALOUS ORTHODOX CHURCH
KANZLEI DES METROPOLITEN DER UKRAINISCHEN AUTOKEPHALEN ORTODOXEN KIRCHE

Лондон-Бавнд Брук, 4 листопада 1983 р.

До
Хвальної Головної Ради Наукового Товариства ім. Шевченка
на руки Високоповажаного Пана Президента
Проф. Д-ра Ярослава П А Д О Х А

Нью Йорк

Високоповажаний Пане Професоре і Президенте!

На Ваші руки складаю Головній Раді, Президії та Генеральному Секретаріятові Наукового Товариства ім. Шевченка в США, від Лондонської Єпархії Української Автокефальної Православної Церкви та від себе особисто насердечніші побажання всього добра з нагоди Сто десять літнього Ювілею, тридцять п"ять-ліття діяльности в Сполучених Штатах Америки та набуття нового дому.

Сто десять літ діяльности Наукового Товариства ім. Шевченка є великим вкладом наукової творчости нашої української нації. Це є відтинок наукової творчости, яка простягається золотою ниткою в бутті й науковому розвитку нашого народу.

Наукове Товариство ім. Шевченка доказує перед усім науковим світом вартості і здобутки нашого культурного життя та творчости українських науковців. Цим самим НТШ дало великий вклад для світової науки та ширить знання про Україну.

В співпраці з українськими іншими науковими установами, що діють у діяспорі, Наукове Товариство ім. Шевченка творить велику Сім"ю сівачів правди і знать про Україну, про її творців та будівничих кращого майбутнього нашої многострадальної України.

Складаю усердні молитви до Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа, і прошу його, щоб кріпив Вас усіма щедротами зі своєї Небесної Скарбниці й давав Вам сили і натхнення для ще більшої праці в новонабутому Вами Домі.

Хай з цього Дому промінюють духові знання для української діяспори й чужинецького світу, але також дають віру і натхнення нашим науковцям у поневоленій Україні.

Многії Вам Літа!

З любов"ю у Христі
Ваш + Володимир
єпископ Лондонський

Славомир Міклош
41000 ЗАГРЕБ, Каптол 20
Югославия, Европа

Загреб, 15.I.1984

Вельмішанований Пан
Др Ярослав ПАДОХ
Голова НТШ-а
Ню Йорк, С.Ш.А.

Дорогий і зanoваний Пане Др Падох!

Щиро дякую на цінному листі, на подякі за мою участь у благословінню домівкі НТШ і побажаннях за Новій рік.

Хай Господь благословіт вашу працю, дасть обільних плодів і зрост цього творчого наукового осередку, якій є надія для наших майбутніх поколінь.

Чуж си гордім коли мене тримате своїм і чуєтеся зі мною тобто з нами злученій. Розумієтся що як мені знову покажется нагода приїхати до вашої країни буду знов гостем на НТШ-еу.

Щиро дякую на дару любові і вашої ласкавости. Нехай Господь нагородіт Вам сторіцею на щедрості і любові до тих які є у потребі.

Часто пригадую незабутни дні які мав між Вами і на інших місцях і осередках під час мого побуту у С.Ш.А.

Здоровлю Вас і всіх ваших співробітників та членів НТШ і уділяю Вам своє Архієрейське благословення.

Славомир
владика крижевський

BYZANTINE CATHOLIC
DIOCESE OF PASSAIC
101 MARKET STREET
PASSAIC, NEW JERSEY 07055

CHANCERY OFFICE

October 11, 1983

Mr. Jaroslaw Padoch
President
Shevchenko Scientific Society, Inc.,
302-304 West 13 Street
New York, New York 10014

Dear Mr. Padoch:

Thank you for your gracious invitation to attend the dedication of your Society's new headquarters building on 5 November 1983.

Unfortunately, I am prevented from accepting the invitation because of a prior commitment to a parish visitation which cannot be cancelled.

My sincere congratulations to you and the Shevchenko Scientific Society for this happy occasion and the celebration of the 110th anniversary of the founding of the Society.

With kind personal regards and every best wish, I am

Sincerely yours in Christ,
+ Michael J. Dudick
Most Reverend Michael J. Dudick, D.D.
Bishop of Passaic

HARVARD UKRAINIAN RESEARCH INSTITUTE
1581-1583 MASSACHUSETTS AVENUE, CAMBRIDGE, MASSACHUSETTS 02138
TEL. 617/495-4053

1-го листопада 1983 року.

До
Вельмишановного Пана
проф. д-ра Ярослава Падоха
Голови НТШ
Нью Йорк, Нью Йорк

Вельмишановний Пане Голово!

З нагоди Вашого Ювілею, дозвольте мені переслати Вам сердечні побажання успіху й дальшого розвитку.

Це роблю тим радніше, що я сам так як і більшість моїх співробітників зв'язані від давна з установою, так що Ювілей НТШ наша спільна справа.

З дружнім привітом
Ваш
Омелян Пріцак
Директор

THE CANADIAN INSTITUTE OF UKRAINIAN STUDIES
352 ATHABASCA HALL
TELEPHONE (403) 432-2972

THE UNIVERSITY OF ALBERTA
EDMONTON, ALBERTA, CANADA
T6G 2E8

14 жовтня 1983 року

Вп. п. др. Падох
Нью Йорк, НЙ
США

Вельмишановний Пане Докторе!

Маю велику честь передати через канцлера П. Саварина привіт інституту з нагоди 110-літнього ювілею заснування Наукового товариства ім. Шевченка в Україні. Наукове товариство ім. Шевченка - достойна наукова установа, яка в історії українського народу була гідним, і часами одиноким, світильником науки. З погляду інституту приємно відмітити гармонійну співпрацю, яку ми нав'язали з товариством у Европі під проводом професора В. Кубійовича. При співпраці товариства, Канадської фундації українських студій та інституту перший том англомовної гаслової "Енциклопедії українознавства" появиться до вересня 1984 р. Основи для цієї праці поставило саме Наукове товариство ім. Шевченка завдяки своїм далекоглядним планам. Хай ті, що керують працею товариства по цілому світі мають дальше таку далекоглядність, хай вони втішаються новими вченими і хай 110-літня традиція дає їм наснагу на дальшу працю.

З повагою до Вас,
Манолій Р. Лупул
Директор

МРЛ/аб

Східньо-Европейський Дослідний Інститут ім. В. Липинського

2. листопада 1983

До Хвальної Президії
Наукового Товариства ім. Шевченка,
на руки д-ра Ярослава Падоха, Президента.
в Ню Йорку.

Вельмишановний Пане Президенте !

Вітаємо Вас з Ювілеєм 110-річчя львівського, матірного Наукового Товариства ім. Шевченка, ідею і діяльність якого Ви задумали продовжувати на поселеннях, зокрема в центральному осідку НТШ в Ню-Йорку.

Радіємо Вашими успіхами в збірці фондів і бажаємо Вам їх продовжування. Радіємо тим більше, що моральна і матеріяльна підтримка яку отримуєте від української громади вказує на її зрозуміння для конструктивних українських задумів і починів. Це потішаюче для Вас і для нас усіх, бо цей поважний відзив української громади вказує також на живу память і пошану української людини для таких велетнів знання, духа і ума як Михайло Грушевський, Вячеслав Липинський, Степан Томашівський і тих усіх дійсних членів НТШ, які трудилися, щоб піднести українську науку на високий рівень. Добрий відзив української Громади каже теж про вдячну память для тих хто поклав матеріяльні основи під існування НТШ, а між ними найбільшої фундаторки, Єлисавети Скоропадської-Милорадович

Згадки з нагоди Ювілею НТШ про дійсні наші подвиги пригадують нам, що тільки справді велика посвята талановитих наукових сил і справді великий дух жертвенности меценатів - мають силу творити непроминальні великі діла, в кожній ділянці життя. Одним із таких грандіозних діл було Наукове Товариство Шевченка перед I Світовою війною і у міжвоєнному періоді 1920-1939 років.

Просимо прийняти від нас вислови великої пошани до Вас і до всіх тих хто з Вами співпрацює і Вас підтримує.

За Дирекцію СЕДІнституту :
Евген Зиблікевич
Володимир Лотоцький

УКРАЇНСЬКЕ ПАТРІЯРХАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО в ЗСА
THE UKRAINIAN PATRIARCHAL SOCIETY IN THE U.S.A.
301 Pine Lane • Wethersfield, CT 06109 • 203/563-2717

СЛАВА ІСУСУ ХРИСТУ !

Гартфорд, 5 листопада 1983 р.

Високоповажаний Пан
проф. др. Ярослав Падох
Голова Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗСА
Ню Йорк, Н. Й.

Високоповажаний Пане Голово !

Управа Українського Патріярхального Товариства в ЗСА щиро дякує Вам за запрошений на святкування 110-річчя існування Вашої заслуженої наукової установи.

З цієї нагоди складаємо Вам та усім Паповним Членам НТШ наші щирі гратуляції та побажання продовжувати, розбудовувати і ширити українську науку та правду про Україну в дусі Вашого Патрона, великого Пророка України, Тараса Шевченка.

Ми твердо віримо, що українські науковці обєднані у Вашому товаристві будуть дальше берегти високого рівня української вільної науки та внесуть і свій цінний вклад в будову, завершення і визнання нашого Українського Патріярхату.

З правдивою пошаною до Вас,

За Управу УПТ в ЗСА
Олександер Прішляк
голова

УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКА КООРДИНАЦІЙНА РАДА
UKRAINIAN-AMERICAN COORDINATING COUNCIL
140 Second Avenue, New York, New York 10003

Джерзі Сіті, Н.Дж. 5-го, листопада 1983 р.

До
Ювілейного Комітету 110-річчя Наукового Товариства ім. Шевченка
в Н ю Й о р к у

Вельмишановні Пані й Панове!

З приводу славного Ювілею 110-річчя Наукового Товариства ім. Шевченка дозвольте переслати Вам від Президії Української Американської Координаційної Ради сердечний привіт та щирі побажання дальшої успішної праці на полі української науки.

Запевняємо Вас, що українські організації згуртовані в УАКРаді високо оцінюють Вашу працю та Ваші широкі завдання як найстаршої української твердині науки. Тому Ваш Ювілей є радісним святом для цілої української громади в ЗСА.

Щасти Вам Боже на дальші роки!

За Президію УАКР:

/д-р Іван Оліс /
голова

/Ольга Кузьмович/
секретар

СВІТОВА КООРДИНАЦІЙНА РАДА ІСНО
ПРЕЗИДІЯ

НЮ ЙОРК
ТОРОНТО
ПАРИЖ
ЛОНДОН
БУЕНОС АЙРЕС
КУРІТІБА
МЮНХЕН
СИДНЕЙ

Ню Йорк, 4 листопада 1983 р.

Високоповажаний Пан
др. Ярослав П а д о х
Голова Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗСА

Високоповажаний Пане Голово !

З нагоди відзначування 110-ліття існування Вашого заслуженого Наукового Товариства ім. Шевченка, Президія Світової Координаційної Ради ІСНО, засилає Вам та усім Шановним Членам щирий привіт і побажання високо нести прапор правди і науки про Україну тут у вільному світі й просвічувати шлях для наших братів-науковців у поневоленій але нескореній Україні.

В цьому Вашому великому і відповідальному завданні Ви все будете мати всесторонну піддержку усіх членів ІСНО.

З глибокою пошаною до Вас

За Президію СКР ІСНО
Павло Дорожинський
Голова

Організація Державного Відродження України (ОДВУ) ЗСА
Office Address: 140-42 Second Ave., Room 23, New York, N.Y. 10003
Mail Address: Cooper Sta. P.O. Box 4, New York, N.Y. 10276 U.S.A.

ЦЕНТРАЛЬНА УПРАВА

25-го жовтня 1983

До Президії
Наукового Товариства ім. Шевченка
в Нью Йорку

на руки голови
Др. Ярослава Падоха

Високоповажні Пані й Панове!

Організація Державного Відродження України/ОДВУ/ вітає Вашу установу -Наукове Товариство ім. Шевченка, як одну найстаршу і найцінніщу установу нашої спільноти. Вітаємо Вас щиро й сердечно з нагоди славного стодесятиріччя і бажаємо дальших успіхів для добра української науки і української спільноти.

За Центральну Управу

Др. Богдан Шебунчак
голова

Мгр. Володимир Щців
секретар

ODUM
ОБ'ЄДНАННЯ ДЕМОКРАТИЧНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ В США
ASSOCIATION OF AMERICAN YOUTH OF UKRAINIAN DESCENT, INC.
Головна Управа — Executive Board
ODUM-AAYUD, P.O. Box 180, South Bound Brook, N.J. 08880

I листопада 1983 р.

До Ювілейного Комітету
для відзначення 110-річчя
Наукового Товариства ім. Шевченка
Ню Йорк, США

ВЕЛЬМИШАНОВНІ !

Об"єднання Демократичної Української Молоді (ОДУМ) в США висловлює щиру подяку за запрошення на Ювілейну Зустріч - Бенкет з нагоди ЮВІЛЕЮ 110-річчя НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ім. ШЕВЧЕНКА.

При цім дозвольте привітати Вас з нагоди вельми заслуженого Ювілею - Свята та побажати Науковому Товариству ім. Шевченка дальших успіхів та вкладу в царині науки та науково-видавничій ділянці.

ЩАСТИ ВАМ БОЖЕ !

З щирим одумівським привітом,
За Головну Раду Кола Старших Виховників
ОДУМ в США

Андрій Шевченко, СБП - Голова

Іван Павленко, СБП - Реф. Зовн. Зв"язків

Український Конгресовий Комітет Америки, Інк.
203 SECOND AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10003
TEL. (212) 228-6840, 6841

До
Хвальної Президії
Наукового Товариства ім. Т. Шевченка
Ню Йорк, Н.Й.

1-го листопада 1983.

Високодостойна Президіє !

З нагоди 110-річчя оснування й діяльности Наукового Товариства ім. Т. Шевченка маємо велику честь привітати Вас і висловити признання за видатні досягнення на полі української культури та науки.

Діяльність Наукового Товариства Т. Шевченка поза межами України має особливе значення в часі, коли московський окупант України безпощадно нищить усі духові надбання українського народу.

Українська спільнота в Америці глибоко свідома важливости корисної праці НТШ, цінить її і готова завжди її піддержувати.

Екзекутива Українського Конгресового Комітету Америки бажає Вам якнайбільших успіхів у майбутньому в праці для добра української науки і всього українського народу.

З глибокою пошаною

Ігнат М. Білинський
в.о. Президент УККА

Інж. Евген Іваніків
Секретар УККА

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ
Головна Управа
2320 West Chicago Avenue Chicago, Illinois 60622

25-го жовтня, 1983

До
Наукового Товариства ім. Шевченка,
на руки Голови,
Д-ра Ярослава Падоха

Світла Президіє!

З нагоди Ювілею 110-річчя так дуже заслуженого Товариства просимо прийняти найщиріші гратуляції і побажання всього найкращого у Вашій цілющій науковій праці, для добра нашого українського народу!

Маємо надію, що наші оба Товариства будуть дальше гарно спільно співпрацювати.

З великим признанням і належною пошаною,

Др. Мирослав Коленський
Др- Мирослав Коленський
Голова

Конференція Українських Пластових Організацій
Австралія — Аргентина — Велика Британія — ЗСА — Канада — Німеччина
ГОЛОВНА ПЛАСТОВА БУЛАВА

Головна Булава
Уладу Пластунів Сеніорів

Ню Йорк, 1-го листопада 1983 р.

До
Хвальної Управи Наукового Товариства ім. Шевченка
на руки голови д-ра Ярослава ПАДОХА

в Н ю Й о р к у

Вельмишановний Пане Голово і Дорогий Друже!

Головна Булава Уладу Пластунів Сеніорів сердечно вітає НТШ із його 110-річчям праці на полі української вільної науки. Від свого заснування Наукове Товариство ім. Шевченка стояло на сторожі української правди і волі а в останніх десятиріччях в його рядах працювали і далі працюють численні члени Українського Пласту, зокрема члени Уладу Пластунів Сеніорів, які тідно заступають ці самі засади. Сьогодні на чолі Товариства наш пластовий друг - пл.сен. Ярослав Падох і для нас пластунів це велика честь.

З найкращими побажаннями: СКОБ!

пл. сен. В. Мошура
голова

пл. сен. Н. Савицька
секретар

СПІЛКА УКРАЇНСЬКИХ ЖУРНАЛІСТІВ АМЕРИКИ
UKRAINIAN JOURNALISTS' ASSOCIATION OF AMERICA

Ню Йорк, 1-го листопада 1983 р.

До
Хвальної Управи Наукового Товариства ім. Шевченка
на руки голови д-ра Ярослава ПАДОХА

в Н ю Й о р к у

Вельмишановний Пане Голово!

Дозвольте на Ваші руки зложити щирі привітання з приводу так світлої річниці Наукового Товариства ім. Шевченка, 110-річчя! Управа Спілки Українських Журналістів Америки високо цінить безперебійну працю цеї найстаршої твердині української науки, а члени СУЖА стараються постійно допомагати НТШ, прославляючи у пресі працю нашого Наукового Товариства і розуміючи значення його у вільному світі.

Тому бажаємо дальших якнайкращих успіхів на полі нашої вільної науки та обіцяємо далі стояти до помочі своїм пером.

З дружнім привітом

За Управу СУЖА

/Ольга Кузьмович/
голова

/Людмила Волянська/
секретар

НТШ А ЩЕ ПОТРЕБУЄ ФОНДІВ НА СПЛАТУ БОРГІВ ЗА ДІМ

ПРО ОКРЕМІ ФОНДИ НТШ

Д-р Петро Моцюк

До давнього Фонду імени Миколи і Наталії Данильченків, утвореного 1967 р. і призначеного на видавничі цілі, до утвореного в 1983-му році фонду імени д-ра Юрія Срібного, що його утворила доня покійного судді й адвоката Ольга Срібна й її чоловік, відомий лікар і філянтроп д-р Климент Рогозинський вплатою 10,000 долярів, прибули в ювілейнім році три нові, автономні фонди.

Перший — це Фонд ім. д-рів Петра і Ольги Моцюків, відомих лікарів і громадян Чікаго, які призначили для цього магнатську суму 100,000 долярів. Фондом відає окрема дирекція довіреників (трустистів), яка схвалює напрямні відання й уживання відсотків фонду, основний капітал якого не може бути порушеним. Фундатори фонду вплатили уже 52,000 долярів, а решту вплатять упродовж цього року. В літі відбудуться перші наради дирекції цього фонду, яка затвердить його статут і його перших директорів, доживотним головою яких є д-р Петро Моцюк.

Д-р Ольга Моцюк

Другим автономним фондом став у ювілейнім році НТШ, Фонд ім. Марії Ясінської-Мурованої, яка утворила його початковим коштом десять тисяч долярів. Фонд існуватиме, як окремий відділ бібліотеки й архіву НТШ для справ музики й музичної літератури. Уже пороблено заходи для набуття партитур померлих і живучих українських композиторів з метою їх надрукувати. Також метою фонду буде влаштовувати конкурси для написання нових творів і їх виконання. НТШ звертається до всіх, що мають недруковані твори музик, які відійшли з цього світу, щоб їх надіслали до НТШ для їх надрукування і збереження для майбутности. Небаром появиться перше музичне видання під фірмою НТШ.

Марія Ясінська-Мурована

Третім фондом є Фонд бл. п. Михайла Мельниковича, який встановив його у своєму завіщанні з метою подбати про англомовну коротку історію України, яку НТШ має вислати всім визначним американським політикам і більшим бібліотекам світу. У цім виданні, на бажання фундатора, має бути зокрема насвітлена мартирологія українських Церков. Основою цього фонду є запис покійного фундатора в сумі 10.000 дол. Виконавцем завіщання є Владика Іннокентій, єпископ Чікаго.

Утворення окремих автономних фондів для окремих ділянок української науки, мистецтва й культури, не тільки збагатять наші скупі набутки поза межами України, але також запишуть тривало імена фундаторів в анналах культурної верстви нашої громади. Заохочуємо наші установи й поодиноких громадян і родини до цього корисного й почесного діла. Заохотою до цього нехай будуть слова великого Франка:

„Та й те подумай ще, будь ласка,
Твойого „Я"
найкраща частка
З тобою враз
не ляже в гріб."

Я.П.

Наукове Товариство імени Шевченка
1873 – 1983
ГРАМОТА ВДЯЧНОСТИ
для Вш. УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
за щедру пожертву в сумі 10,000 дол.
на ювілейний фонд НТШ.
З вдячности за цей дар іменується
жертводавця(ців) членом (ами) –
прихильником (ами) НТШ
та фундатором його дому.
Дано в Ню Йорку у 110-річчя
Ярослав Падох, голова НТШ — Роман Осінчук, голова Ювіл. Комітету
Степан Ворох, голова фін. комітету — Володимир Рак, скарбник НТШ
Леонід Рудницький, голова ювіл. наукового конгресу

Фотокопія „Грамоти Вдячности", що нею Наукове Т-во ім. Шевченка, його Управа і Ювілейний Комітет, удокументують цю свою вдячність своїм фундаторам, меценатам і добродіям за їхні щедрі пожертви.

НОВИЙ ДІМ НТШ

Новий будинок НТШ в Ню Йорку при 63 4-та Авеню після зовнішньої і внутрішньої перебудови, яку за пляном і під наглядом архітекта інж. Августина Сумика виконав будівничий Микола Крумшин.

Українська преса про НТШ

З приводу ювілейних святкувань Наукового Товариства ім. Шевченка у 110-річчя заснування цієї найстаршої української наукової установи, українська преса, віддала свої сторінки для відзначення того ювілею.

„Америка" помістила 2 сторінки НТШ 17-го червня 1983 року зредаговані проф. Богданом Романенчуком і проф. Леонідом Рудницьким. Рівночасно в тому самому числі на першій сторінці появилося привітання для НТШ від Патріярха Йосифа Сліпого і Митрополита УКЦ в ЗСА Стефана Сулика.

„Свобода" віддала чотири сторінки для вістей про 110-річчя НТШ в дні 26-го липня 1983 року, які зредагував ред. Антін Драган.

„Народна Воля" з датою 15-го вересня 1983 року помістила 1 сторінку, присвячену 110-річчю НТШ із статтею голови НТШ д-ра Ярослава Падоха та закликом НТШ до складання пожертв.

Після успішного переведення ювілейних святкувань 4, 5 і 6-го листопада 1983 року в Ню Йорку появилися обширні звідомлення з тих святкувань у щоденнику „Свобода" та „Америка".

Напередодні святкувань в дні 1-го листопада 1983 року на сторінках „Свободи" вийшли „Ювілейні Вісті НТШ" ч. 2 під редакцією ред. А. Драгана, де була м. і. подана точна програма святкувань. Надруковано також ряд статтей в щоденній українській пресі з історичним переглядом дії НТШ.

ОКРЕМА БРОШУРА З ПРИВОДУ ЮВІЛЕЮ НТШ

Перед святочним відзначенням 110-річчя НТШ випущено окремим виданням брошуру пера голови НТШ д-ра Ярослава Падоха п.н. „Незнищиме Товариство" на 20 сторінках, прикрашену знімками „Великої трійки" а це Михайла Грушевського, Івана Франка і Володимира Гнатюка, як також усіх дотеперішніх голів НТШ А та його трьох почесних членів: патріярха Йосифа Сліпого, Митрополита Мстислава Скрипника і Володимира Кубійовича. Брошура появилася великим тиражем українською і англійською мовами.

ВИДАВНИЧІ ПЛЯНИ НТША

Видавнича Комісія НТШ А підготовила до друку „Студіюм Рутенеум", закінчено друк двох томів документів з років 1918-21 п. н. „Україна і Польща", що їх підготовив проф. Т. Гунчак. Йде до друку книжка „Краса бойківських церков" проф. Каковського, збірник на пошану проф. М. Чубатого, том поезій Юрія Клена. Плянується видати новий том „Записок НТШ". Розглянено також можливість англомовного видання книжки проф. М. Чубатого п. н. „Княжа Русь-Україна та виникнення східньо-слов'янських націй" і також можливість видати „Енциклопедію руху опору", про що йдуть розмови із ред. О. Зінкевичем.

ВІДБУЛАСЯ НАУКОВА СЕСІЯ ГОЛОВНОЇ РАДИ НТШ

З нагоди Наукового Конгресу, що відбувся в Ню Йорку як частина святкувань 110-річчя НТШ та 35-річчя праці НТШ в ЗСА, відбулася тут річна Сесія Головної Ради НТШ. В сесії взяли участь представники всіх крайових НТШ — ЗСА, Европи, Канади й Австралії. Поруч із біжучими справами, із важливих справ були: перейменування Секції Історії України на Секцію Суспільних Наук; рішено видати правильник вибору дійсних членів і членів кореспондентів; вирішено виміну виданнями та прийнято на дійсних членів Філософічної Секції проф. Асю Гумецьку, проф. Валеріяна Ревуцького, а проф. Богдана Лончину піднесено з члена кореспондента до дійсного члена. Продисковано також справу видання українського журналу.

ВИДАННЯ ДОПОВІДЕЙ ІЗ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

В часі ювілею НТШ переведено Науковий Конгрес, в якому були виголошені 49 доповідей із різних ділянок. Всі доповіді будуть надруковані в скороченні, а деякі будуть видані окремим томом „Записок НТШ", особливо ті, які стосувалися українознавчих наук.

ФУНДАТОР НТШ З АРҐЕНТИНИ

Акція сплати нового дому не обмежена до ЗСА. Наспіло чимало пожертв з інших країн: Канади, Німеччини, Франції, Австралії й останньо з Арґентини. Першим жертводавцем з Арґентини є інж. Ростислав Ільницький. Склавши суму 1,000 долярів він став фундатором нового дому НТШ й його ім'я, вирите на почесній таблиці фундаторів у притворі цього дому, буде свідчити не лише про жертвенність його й його дружини Іванни з дому Кишакевичів, але й про добру славу Наукового Товариства ім. Шевченка в широкому світі, де живуть українці.

Інж. Ростислав Ільницький.

Інж. Ільницький походить з Лемківщини, де народився 9-го червня 1910 р. в селі Снітниця. Студіював лісництво на Львівській Політехніці й згодом працював на Гуцульщині, в Татрах, і Львівській дирекції лісів. На еміграції був адміністратором Д.П. табору в Ульмі, а виїхавши до Арґентини поновив свої студії й став працювати в дирекції шляхів, й за заслуги здобув золоту медалю. Працював науково, друкував праці й репрезентував Арґентину на міжнародних конґресах. Брав участь у пластовому (голова на Арґентину) й ширшому громадському житті і був співробітником численних журналів. Його „гобі" — це малярство. Спенсіонований одержує біля 200 долярів місячно. Його пожертва на ювілейний фонд НТШ представляє п'ятимісячну пенсію!

Я.П.

НТШ ВШАНУВАЛО СВОГО ПАТРОНА НАУКОВОЮ КОНФЕРЕНЦІЄЮ

НТШ А спільно із УВАН УНІГУ влаштувало в дні 7-го квітня 1984 року традиційну річну наукову конференцію, присвячену свойому патронові. Доповідачами на конференції були: проф. Юрій Шерех, проф. Богдан Рубчак і проф. Петро Одарченко. Керівником конференції був проф. Леонід Рудницький, а відкрив її вступним словом голова НТШ А д-р Ярослав Падох.

ПОЖЕРТВИ НА ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД НТШ А З НАГОДИ 110-РІЧЧЯ І ПРИДБАННЯ ДОМУ

ЗА ЧАС ВІД 20 ЖОВТНЯ 1983 Р. ДО 20 ЧЕРВНЯ 1984 Р.

І. ФУНДАТОРИ НТША

Перший Український Федеральний Щадничий Банк „Певність" Чікаго	$ 5,000.00
Осередок НТШ у Чікаго — прихід з бенкету	2,405.00
Владика Василь Лостен —	2,000.00
„Самопоміч" Українська Федеральна Кооператива Нюарк —	2,000.00
Св. п. проф. Филимон Украдига —	2,000.00
Д-р Остап Котик-Степанович	1,500.00
Д-р Ярослав і д-р Ірина Падохи	1,300.00
Слава Жуковська — в пам'ять мужа Антона —	1,150.00
Д-р Богдан Бородайко —	1,130.00
Д-р Олександер і Ярослава Ґудзяки	1,100.00
Проф. інж. Т. Зубрицький —	1,100.00

По $1,000.00

Текля Арвін
Климентій й Іванна Баб'яки
Д-р Володимир і мґр Лідія Базарки
Олекса Бардахівський
Д-р Остап і Зиновія Барани — у пам'ять батьків
Іван і Катерина Безручки
Василь Бора
Данило і Катерина Бортники
Володимир і Катерина Воловодюки
Павло і Марія Гарматії
Інж. Софія Гаєвська
Павло і Марія Гарматії
Інж. Конрад Гусак
Антін Ґалонжка
Дмитро Ґалонжка
Василь Ґелембин
Франка Дахнівська — в пам'ять Дмитра і Анни (Коссак) Татарських
Д-р Омелян Дерій — у пам'ять батьків Йосифа і Мирії
Д-р Іван і Осипа Дідюки
Микола Дзядів
Михайло Дорош
Д-р Теодор і Міра Залуцькі
Адвокат Богдан Зозуля
Роман і Лєна Іваницькі
Ярослав і Софія Кальби
Д-ри Роман і Лідія Керницькі — у пам'ять мґра Тараса Керницького
Д-р Юрій і д-р Тетяна Кишакевичі
Михайло Кметь
Д-р Володимир і Меланія Кокорудзи
Д-р Дмитро і Дарія Коструб'яки
Д-р Теодозій і Любомира Крупи
Д-р Олег Кудрик
Св. п. Дмитро Литвин (запис)
Володимир Мазуркевич
Д-р Андрій Мацюрак
Дмитро Мельник
Анна Михайлович — у пам'ять брата Богдана Михайловича
Ярослав Михайлович
Стефан Микитин
Д-р Ярослав і д-р Дарія Миндюки
Д-р Василь Міґован
Павло Німець
о. декан Петро Огірко
Д-р Володимир Онуферко
Д-р Осип Оришкевич
Д-р Василь і Марія Палідвори
Д-р Ярослав і мґр Ярослава Панчуки
Проф. Богдан і Наталія Перфецькі
Стефан і Ірина Пристайки (Канада)
Інж. Михайло Пікас
Д-р Юліян і Анна Політило
„Провидіння" Відділ у Бостоні
Володимир і Анастазія Псуй — у пам'ять батьків Катерини і Матвія та брата Василя Псуй
Рада Прихильників УНР (д-р Маруся Бек)
Микола й Ірина Ракуш
Оксана Рак — у пам'ять мужа Богдана Рака
Віктор і Марія Роговські
Д-р Степан Росоха (Канада)
Филимон Савечка
Інж. Всеволод і Лідія Саленки
„Самопоміч" Федеральна Кредитова Унія у Балтіморі
„Самопоміч" Федеральна Кредитова Унія у Джерзі Сіти
Д-р Олександер Сидорак
Степан Сідлярчук
Інж. Еміліян Скремета
Анна Смоленська
Роман і Корнелія Соболі
Д-р Роман Сосенко
Платон і Марія Стасюки
Василь Стебницький
Д-р Олександер Стеткевич
Марія Стефанишин
Володимир Сушків — у пам'ять дружини Віри
Іван Струк — у пам'ять дружини Ольги
Омелян і Наталія Татунчаки
Василь і Стефанія Татчини
Степан Тимків — у пам'ять батьків і рідні, що загинули у Казахстані
Володимир і Лідія Тимошенки (Канада)
Анна Трач
Любомир і Ірина Трачі
Українська Братська Кредитова Кооператива у Бостоні
Українська Федеральна Кредитова Кооператива у Рочестері
Українська Централя Кооператив Америки (ЦУКА)
Володимир Федорів
Мґр Роман і Ольга Федорові
Андрій і Леся Харуки
Дмитро Хом'як
Марія Храплива і діти — у пам'ять професора Храпливого
Проф. Теодор Б. Цюцюра
Ярослав і Люся Чайківські
Григорій Чорній
Яків Шегрин
Михайло Шипула
Д-р Олександра й Іван Яроші

II. МЕЦЕНАТИ НТША

Комітет Тернопільщини	$ 750.00

По $500.00

Юліяна Вертипорох
Д-р Василь і Мирослава Вишивані
Д-р Василь Ґалич
Д-р Тарас Ганушевський
Петро і Орися Гладкі
Д-р Михайло Деміцький
Д-р Марія Align Кознарська
Володимира Падох
Д-р Михайло Палій
Микола Пастернак
Володимир і Павлина Різники
Марія Сокіл-Рудницька, у пам'ять мужа Антона
Св.п. Ілько Рожак (запис)
Мирон й Ірина Руснаки

(Продовження на ст. 4)

ПОЖЕРТВИ НА НТШ ВПОВНІ ЗВІЛЬНЕНІ ВІД ОПОДАТКУВАННЯ. ЧЕКИ СЛІД ВИСТАВЛЯТИ НА: SHEVCENKO SCIENTIFIC SOCIETY, І ВИСИЛАТИ ДО ЙОГО КАНЦЕЛЯРІЇ НА АДРЕСУ:
Fourth Ave., New York, N.Y. 10003.

НТШ А ЩЕ ПОТРЕБУЄ ФОНДІВ НА СПЛАТУ БОРГІВ ЗА ДІМ

ПОЖЕРТВИ НА ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД НТШ А З НАГОДИ 110-РІЧЧЯ І ПРИДБАННЯ ДОМУ

ЗА ЧАС ВІД 20 ЖОВТНЯ 1983 Р. ДО 20 ЧЕРВНЯ 1984 Р.

(Продовження зі стор. 3)

Анна Самутін — у пам'ять мужа ген. Петра
Інж. Ігор і Маріянна Скрипник-Суховерські
Д-р Володимир і Ярослава Трембіцькі
Марія Турчин з дочками Іриною і Мартою у пам'ять мужа і батька Петра
Інж. Іван і Дарія Скіри і Марія Марусяк
Михайло Чорний
Д-р Любомир Явний

III. ДОБРОДІЇ НТША

400.00 — Степан Олеськів
350.00 Д-р Юрій і д-р Стефанія Бережницькі — у пам'ять Михайла Тершаківця
300.00 Анна Дубас
300.00 Д-р Микола Грушкевич — у пам'ять проф. д-ра Івана Раковського
300.00 Степан і Стефанія Поліщуки
300.00 Д-р Олег Слюзар
300.00 Андрій і Марія Чорні
285.00 Володимир Снігуровський

По $250.00

Д-р Тома Воробець
Степан і Кляра Гарасимові
Мирон і Анна Івашкові
Олександер Кіб'юк
Д-р Іларіон Калиневич
Неоніля Кліш
Ольга Кобзяр
Володимир і Надія Королі
Д-р Іван Лозинський
Володимир Мерещак
Мгр Василь і Степанія Надраги
Д-р Степан Ничай
Д-р Степан й Ірина Поповичі
Дам'ян і Люся Поритки
Василь Романівський
Проф. Мирослав Семчишин
Д-р Павло Сениця
Митрополит Мстислав Скрипник
Іван і Уляна Сосіви
Ілько Тащук
Д-р Степан Тимків
Д-р Андрій Турчин
о. Ярослав Федик
Д-р Василь Ящун
Українська Академічна Гімназія — Львів
Український релігійний культурний осередок в Норт Порт Фльорида 225.00

По $200.00

Ярослав і Стефанія Бернадини
„Броди" (м'ясна крамниця в Ню Йорку)
Тарас й Ірина Ванчицькі
Микола і Зірка Галів
Д-р Микола й Надія Дейчаківські
Д-р Ігор Захарій
Софія Клюфас — у пам'ять мужа д-ра Всеволода і брата мгра Олександра Яцика
Д-р Микола і Слава Ласійчуки
Мгр Богдан і мгр Меланія Маки
Д-р Лариса Онишкевич
Лев і Гертруда Подоляк
„Самопоміч" Федеральна Кредитова Кооператива у Балтіморе
о. Себастіян Саболь
Д-р Юрій Тершаковець
Д-р Володимир і Ореста Фединяки
Дора Хариш — у пам'ять Ангелини Талан і о. Романа Ганаса
Ярослав Чипак

Серафима Рекшинська 153.00

По $150.00
Д-р Богдан Ґарбовський
Орест Мартинович
Д-р Марія Савдик
„Самопоміч" Об'єднання Українців Америки в Балтіморі
Володимир і Ядвига Черевки
Микола і Марія Яремки

Д-р Іларіон і Анна Домбчевські 115.00

о. митр. Теодор і Анна Форостії 110.00

По $100.00

Марія Андрейко
Роман і Анна Бараболяки
Бардахівський
Броніслава Беднарчик
Йосиф Біляк
О. Стефан Біляк
Андрій Бук
о. Анатолій і Марія Булавки
Тетяна Бутович
Ірина Васинчук
Іван і Ольга Вербовські
Галина Вербовська-Шейпер
Юлія Вертипорох
Полк. Йоахим Вишневецький
Д-р Сергій Винярський
Петро Войтович
Олександер Волошин
Д-р Ігор А. Галярник
Володимир Ганас
Олександер і Лідія Ганаси
Інж. Роман і Ольга Гаєцькі
Микола і Ернестина Гнатики
Михайло Головей
Богдан Головід
Д-р Богдан Гординський
Епіфан Гриньків
Н. Н.
Меценас Роман і Ольга Гуглевичі
Д-р Василь і Марія Гуцуляки
о. А. Давідюк
Б.С. Даймонд
Петро Дармограй
Анна Демчук
Михайло і Теодосія Депутат
Евстахій Держко
Орися Петріна-Джансон
Богдан Дейчаківський
Інж. Константин Дидинський
Іван і Ева Дідич
Стефанія Дуб
Борис Дурбак
Д-р Роберт і Марія Зазулі
Юрій Зелінський
Д-р Мирослав В. й Ірина Зєлики
Ярослав і Мирослава Зубалі — у пам'ять інж. Филиповича
Д-р І.Т. Іванець
Микола і Анна Камад
Наталія Каменецька — в пам'ять мужа проф. Юліяна
Роман Канюка — в пам'ять Євгена Канюки
Антін і Анна Качали
Василь Качуровський
Йосиф Керлайза
Степан і Євгенія Кікти
Михайло Кміть
Юрій Ковальчик
Іван Когут
Богдан і Ольга Козаки
Микола Корінець
Василь і Ольга Коржі
Лідія Коровник
Михайло Копинець
Проф. Іван Коропецький
Степан і Надія Костик
Михайло Костів
Антін Коципула
Мирон і Марія Кузьми
Володимир Кручовий
Богдан В. Кульчицький
А. Кучкуда
Лідія Кучерепа — в пам'ять проф. Софії Лев
Лікарське Товариство (Мідтавн Ню Йорк)
Д-р Андрій О. Левицький
Д-р Василь і Лідія Ленцики
Д-р Іван Лисейко
Д-р В. Малиновський
Андрій і Люба Маринюк
Марко і Галина Мартинів
Д-р Андрій Мацюрак
Д-р Ярослав Микулович
Д-р Мирослав Мичковський
Семен і Софія Михайлишин
Д-р Ярослав Мігайчук
Осипа Міхаленко
Д-р Леонід Мостович
Д-р Ярослав і Лариса Музички
Марія Мулькевич
Михайло і Тамара Наболотний
Мирон Новосад
Н. Н. (Ню Йорк)
Об'єднання Жінок ОЧСУ, Головна управа
Омелян і Марія Омецінські — в пам'ять Лева Штинди
Володимир і Любомир Онишкевичі з родиною — у пам'ять проф. Храпливого
Д-р В. Оренчук з дружиною
Богдан Остап'юк
Д-р Дмитро Павлишин
Елевтерій Павлюк
Василь й Александра Пакуляк
Юлія Паньків
Параня Перон
Павліна Перун
Богдан і Наталія Петріни
Михайло Пилипчук
Мирослав Повх
Степан Поперечний — замість квітів на могилу Юрія Поперечного
Владика Іван Прашко (Австралія)
Д-р Мирослав і Люба Прокопи
Д-р Володимир Прокопів
Д-р Петро Пшик
Д-р Христина Пундій
Александер Рата
Степан Ривак
Марія Ржепецька — в пам'ять батьків Теклі й проф. І. Боднарів
Д-р Мирослав Рущицький
Д-р Петро й Ольга Саварини
Фотій Савчин
Василь й Анна Самофал
Д-р Уляна Саноцька — в пам'ять проф. Софії Лев
Михайло Сеньків
Д-р Ґеральд Сидорак
Олекса Скробко
А. Скоп (підприємство)
Д-р Олексій Сокіл
Євген і Валя Снігурі
Володимир і Марія Стельмахи
Остап й Анна Стельмахи
Інж. Роман Степанюк
Ілько Тащук
С. Темницька — в пам'ять проф. Софії Лев
Товариство Українських Сеньйорів
Андрій Тропак
Українсько-Американська Кредитова Юнія у Маямі
Українсько-Американське Т-во у Ст. Петерсбурґу
УККА Відділ у Елізабеті
Українські Місіонарі у Мейні
УНС — Відділ 167
УНС — Відділ 368
Йосиф Уруський
Д-р Дмитро Фаріон
Євген Филипович
Лідія Фіцалович
Д-р Елен Фуртак — у пам'ять проф. Софії Лев
Маріян Хамів
Мгр Степан і Марія Хемич
Євгенія Чапельська — в пам'ять Софії Лев
Роман Цегельський
Юрій Цегельський
Олена Ціґаш
Григорій Чорній з дружиною
Василь Шикеринець
Д-р Володимир Шкільник
Д-р Олександра Школьник
Михайло Штига
Степан і Евстахія Шугани
Ігор і Володимир Юркевич
Дмитро Яросевич

IУ ЖЕРТВОДАВЦІ

75.00 К. Кузьмів, на цю суму склали у пам'ять Адама нера: Орест і Роксоляна Гарасимовичі, д-р Іван Скальчук, Українська світличка у Філядельфії, Володимир Мелко і Марія-Сокіл Рудницька.

60.00 дол. Олександра Куницька, Маріян Хамів, Зенон Завадович

По $50.00
Д-р Роман Алеськевич — у пам'ять проф. Софії Лев, о. Володимир Базилевський, М.О. Бачинська, А. Безушко, д-р Роман Білан, д-р Віталій Богданів, Марія Бойдун, Вікторія і Маріянна Вакуловські — в пам'ять Юрія Каменецького, Володимир Ваверчак, Орест Веселий, проф. Григорій і Марія Войтовичі, Богдан і Надія Войтовичі Борис Галан, інж. Роман Галібей, В.М. Головінський, д-р Юрій Грициляк, д-р Мирослав Грушка, д-р Василь і Марія Гуцуляки, д-р Мирон Ґулет, д-р Роман Дачкевич, Іван Дзівак, д-р Пантелеймон Дзяд, Роман Домбчевський, Михайло і Ґертруда Дуб, Теодор Зазуля, Запорозька Січ Т-во, Осип і Марія Зіньkeвичі, Микола Жилявський, у пам'ять Евстолії Кмети склали: Ольга Кекіш, Гошовський, Я. Моцюк, І. Сагайдаковський, М. Турецький, д-р С. Якхе), Микола і Оксана Коропецькі — в пам'ять проф. Залеського, Дмитро і Стефанія Косовичі, І. Коцур, В. Куч, Роман Лехіцький, д-р Богдан Лончина, Володимир Луков, Марія Стасюк, (на суму 50 дол. склали: Люба Мичковська і Слава Городецька) — в пам'ять д-ра Р. Турка, проф. Теодор Мацьків, Зенон М. Михайлюк, Ірина Місько, д-р Мирон Новосад — у пам'ять проф. Софії Лев, Ю. Паньків, Йосиф й Олена Пантелюк, Іван й Олена Панчак, д-р Михайло Пап, Євгенія Петрина, д-р Володимир Петришин, Зенон Питляр, Пласт — Каліфорнія, Н. Пригара, д-р Дарія Рижевська, Рідна Школа в Іллінойс, Рідна Школа в Чікаго, Мирослав Савчишин, д-р С.А. Самбірський, д-р Мирослав Семчишин, Михайло Світлик, о. Артем Селепина, Дмитро Сорочак, Ярослав Сохоцький, Володимир і Марія Стельмахи, Василь Тіп, о. Іван Ткачук, С. Трохимчук, д-р Роман Трохумчук, Український Золотий Хрест 12 Відділ в Чікаґо, Український Золотий Хрест — головна управа в Чікаґо, Українське Лікарське Т-во у Ворен Міч., Омелян і Юлія Урбанські, д-р Б.А. Филипчак, д-р Оксана Фольварків, Юрій Храневич, Ілько Цибрівський, Андрій і Люба Чорнодольські, д-р Ярослав і Лідія Шав'яки, д-р Володимир Шкільник, мгр. Ярослав Щербанюк, д-р А. Якимів, інж. Роман Яримович.

45.00 дол. о. Павло Ямняк
40.00 дол. Омелян Каранець, Ярослав і Дарія Говиковичі, д-р Василь Малиновський.
35.00 дол. Александер Цибрівський

По $30.00

Д-р Володимир і Люба Боднарі, Богдан Боярський — у пам'ять Софії Лев, д-р Мирослав Гайдак, інж. Роман Грабець, Степан Гробельський, Маріян і Ірина Ґавур, Петро Ґула, Богдан й Ольга Демчуки, д-р Андрій Жгута, Андрій Іванів, д-р Володимир Іванович, О. Караван, Марія Касараба, Ярослав Клим, Г. Кравець, мгр Ярослав і Ярослава Кришталовичі, Орест Небеш, Анна Маркевич, д-р Юліян Мовчан, д-р Богдан Панасюк, Ярослава Петрущак, мгр Микола Піхурко, д-р Тетяна і Пилип Трачі, д-р Іван Чернецький.

По $25.00

Д-р Ілля Андрусяк, Александер Атановський, Люба Артимишин, д-р Роман Барановський, Роман й Іванна Боб'яки — у пам'ять Софії Лев, д-р Роман Богонович, Мирон Болюх, Василь Воронка, Олександер Воронін з дружиною — у пам'ять Софії Лев, д-р Микола Гнатчук, Степан Горалевський, Дмитро Горбай, П. Грицак, Остап Ґац, д-р Ярослав Ґелета, Павло Грабович Роман Ґлух, А. Данилюк, — у пам'ять Софії Лев, А. Дебрин, Володимир Дучинський, Роман Загайкевич, Олександер Зелінський з дружиною — у пам'ять Софії Лев, Раїса Зелінська, Олена Качала — у пам'ять Софії Лев, Оксана Калиновська, Богдан Качмар, інж. Ірина Кашубинська, Степан Кікта, д-р Б. Кузьма, Степан Курилас, Микола Курчак, Юліян Кушнір, д-р Ірина Лазарчук, д-р Іванна Сим-Ліпська, О. Луцький, д-р Іван Макаревич, Анна Макаревич, Кузьма Міронович, інж. Олег Мороз, д-р Леонід Мостович, о. Любомир Мудрий, Орест Небеш, д-р Родіон Палажій, С. Паньків, Степан Панчишин, Михайло Пойда, Семен і Анна Поліщуки, Ярема Попель, Маруся Попович, — у пам'ять Євгена Канюки, Анна Притула, Юрій Прокопишин — у пам'ять Софії Лев, д-р Андрій і Лідія Пундії, „Провидіння" — Відділ в Бостоні, Марія Савицька — у пам'ять Софії Лев, о. Василь Середович, д-р Богдан Свистун, — у пам'ять Евстолії Кмети, Ніна Синявська, Михайло Скальчук, Атанас Слюсарчук, Зенон Снилик, Ярослав Совган, д-р О. Сокіл, Василь Сосяк, д-р Євген Стецьків, д-р Олександер Стрільбицький, М. Тарапацький, Українська Ліґа Жінок Відділ 32, Михайло і Марія Хоми, Р. Хом'як, Євгенія Цісик, Роман Чадшай, Н. Черевайко, д-р Марія Чорнодольська, Роман Яримович, Михайло Яцух.

22.00 дол. інж. Атанас Мілянич.

По $20.00

Іван Антоняк, Юрій Артюшенко, Степан Басараб, Тиміш Білостоцький, д-р Євген Бойчук, Р. Бойчук, Тарас і Софія Бурі, Михайло Войтович, мгр Степан Волянський, Осип Врублівський, Ігор Гайда, Любомир Гевко, Володимир Е. Голіян, Іван Голіян, Володимир Горський, ред. Роман Данилевич, Ф. Дахнівська, Леонід Дмитревич, Ірина Дубас, Володимир Дучинський, Ольга Дядинюк, Г. Єфремов, мгр Іван Зварун, Теодор Зубрицький, Мирон Качкенович, Петро і Марія Королишині, д-р Ірина Крамарчук — у пам'ять інж. Романа Кобринського, Семен Кріслатий — у пам'ять Матвія Торканяка, Іван Маґоцький, Іван Макар, Богдан Маланій, Дарія Микита, Володимир Мисів, Петро і Галина Мудрі, д-р Іван Музичка, Євген і Ірина Мельники, — у пам'ять Софії Лев, Олена Несіна, Анна Никифоряк, Ірина Новицька, Лідія Оліл-Чумак, Іван Палка, Степан Піхурко, Олександер Пришляк — у пам'ять Євгена Канюки, Микола Ромах, Надія Світлична, інж. Ярослав Сидір, Степан Сідлярчук, Володимир Сорочак, Богдан Сотурський, Дмитро Струсь, Володимир і Ольга Сушки, М. Тарапацький — у пам'ять О. Бекесевича, Тамара Угера, Мирон Федорів, Іванна Хмілевська, Степан Цимбала, Степан Яблонський, Галина Ціґаш, Дмитро Шевчук, інж. Іван й Івга Шморгуни.

По $15.00
Марія. Оксана Бачинська, Степан і Олена Гібн, Емілія Завільська, Андрій Закревський, Марія Карпевич, Р. Колісник, Євген Команішин, Валентина Кравець, Филарет Лукіянович, д-р Василь Луців, І. Мельник, д-р Мирослав Мичковський, Зиновія Онишкевич — у пам'ять Софії Лев, Ірина Пашковська, Петро Палащевський, Антін Семенов, Михайло Сосяк, проф. Микола Степаненко, о. Іван Ткачук, д-р Андрій Храпливий, Н. Черевайко, Володимир Чижик, Євген Чорняк.

По $10.00
Степан Андрушків, Ксеня Антипів, д-р Тарас Антонович, Василь Багрій, Катерина Бадан, Ярослав Бак, Василь Балабан, Володимир Барагура, Станислав Берегулька, Іванна Білан, Любомир Билов, І. Борис, Михайло Бохно, Я. Букасевич, Богдан Бурбело, Юрій Войчак, Степан Волянський, О. Врублівський, Федір Гайовий, В.М. Головінський, Володимир Гошовський, Зиновій Ґлов'як, Анатоль Демус, Іван Деркач, Марія Дигдалевич, Михайло і Марія Захаркові, Василь Іванців, Яків Іващенко, Марія Іващенко, Лідія Ігнат, О. Іляшенко, Михайло Ільків, М. Кальба, В. Кашніца, Орест Клюфас, проф. В. Компанієць Барсом, Федір Корсунь, Юрій Кравець, Ірина Крамарчук, Володимир Кручовий, Степан Кузьмович, Дмитро Ласевич, Віра Левицька, Михайло Лоза, Олександер Лужницький, Володимир Лучков, Михайло Мазур, Константин Малахов, Сильвестер Мацькевич, д-р Володимир Михайлів, д-р М. Мичковський, Евдокія Міщенко, Михайло Мілянич, д-р Б. Мриц, Сергій Небошинський, Анна Олівер, Іван й Ева Оліяр, Е. Піндічук, Павло Присяжний, Е. Прокопочич, Василь Савицький — у пам'ять О. Бекесевича, О. Слюсаренко, Микола Стасів, д-р Євген Стецьків, о. І. Тилявський, Оксана Ткачук, д-р Роман Трохимчук — у пам'ять Евстолії Кмети, Марія Турецька, Л. Улянець, Олександра Fединська, М. Філь, Марія Хархаліс, Іван Харчук, Іван Черешня, Йосиф Човник, Стефан Чорний, Микола Чорний, Любомир Шеремета, Юрій Шавалюк, В.М. Шостак.

7.00 дол. Петро Лещишин

По $5.00

М. О. Бачинська, Ілля Борис, Зенон Возьний, Андрій Гичко, Н. Горішний, Михайло Гриник, Яків Гриценко, д-р Євген Ґіль, Н. Ґрабер, Володимир Дитиняк, Іван Ориняк, Осип Копчак, С. Коцибала, Віктор Ліс, Петро Мегик, С. Місіло, Степан Пилипчак, Іван Свириденко, Стефан Скрибайло, Петро Саґаль, Б.С. Тимків, Василь Черненко.

3.00 дол. Степан Місіло

2.00 дол. Данило Голінка

1.00 дол. Л. Гадзяцький

Деякі жертводавці були вже поміщені в попередній листі з меншою сумою, яку вони згодом підвищили до суми поданої в цій листі.

Ювілейна збірка НТШ принесла до 20 жовтня 1983 р. суму 209,067.00 долярів, а з того часу до 20 червня 1984 р. 146,395.00 тобто разом 358,462.00 долярів.

ПОЖЕРТВИ КРЕДИТІВОК І БАНКІВ

„Певність" Перший Український Федеральний Щадничий Банк у Чікаґо	5.000.00
„Самопоміч" Українська Федеральна Кооператива у Ню Йорку	2.000.00
„Самопоміч" Українська Федеральна Кооператива у Чікаґо	2.000.00
„Самопоміч" Українська Федеральна Кооператива у Балтиморі	1.000.00
„Самопоміч" Українська Федеральна Кооператива у Джерзі Сити	1.000.00
„Самопоміч" Українська Федеральна Кооператива в Нюарку	1.000.00
„Самопоміч" Українська Федеральна Кооператива у Філядельфії	1.000.00
Централя Українських Федеральних Кооператив Америки (ЦУКА) у Чікаґо	1.000.00
Українська Православна Федеральна Кооператива в Ню Йорку	1.000.00
Українська Федеральна Кредитова Кооператива в Рочестері	1.000.00
Українська Братська Федеральна Кредитова Кооператива у Бостоні	1.000.00
„Тризуб", Федеральний Щадничий Банк у Нюарку	500.00
Українсько-Американська Федеральна Кредитова Кооператива у Маямі	100.00
Разом	17.600.00

Управа НТШ складає цим прикладним установам велику подяку і запевнює їх, що НТШ, як у минулому, так тепер і в майбутньому всі свої фінансово-банкові справи переводило і переводитиме за посередництвом українських банків, кредитівок і підприємств. НТШ буде вдячне за пожертви на сплату свого дому від усіх Кредитівок.

НТШ ШУКАЄ ФУНДАТОРА ВІНДИ (ЕЛЕВЕЙТОРА) В ДОМІ НТШ

Основно перебудовуючи чотироповерховий дім НТШ коштом півмільйона долярів, НТШ не мало змоги подбати про вінду, й тому тільки приготовило відповідне місце для пізнішого включення цього конечного влаштування. Вже в перших місяцях користування будинком виявилося, що без вінди годі буде обійтися. Зокрема влаштування і користування з бібліотеки й архівів, що приміщені частинно на найвищому поверсі, без вінди дуже утруднені.

Проте, кошт вінди високий, приблизно 75,000 долярів. Мимо великої жертвенности нашого громадянства, НТШ не має фондів на додання до будинку вінди. Тому відважуються звернутися до заможних громадян і установ із спеціяльним закликом до справді магнатської пожертви: уфундування в домі НТШ вінди; яка облегшить сотням відвідувачів користуватися домом, за що вони будуть глибоко вдячні фундаторові, чи фундаторам. На бажання НТШ дасть точніші інформації в цій справі тим, що готові відгукнутися на цей заклик.

ПРОФЕСОР ЛЮБОМИР ВИНАР ОЧОЛИВ НАУКОВУ РАДУ СКВУ

Напередодні IV Конґресу Вільних Українців, що відбувся в Торонто у перших днях грудня 1983 року, в п'ятницю 2-го грудня 1983 р. відбулися там Загальні Збори Ради СКВУ, де обрано нову управу, яку очолив проф. Любомир Винар, голова Українського Історичного Товариства і президент Асоціяції Українських Університетських Професорів.